

www.savy.ro

MARINA ROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

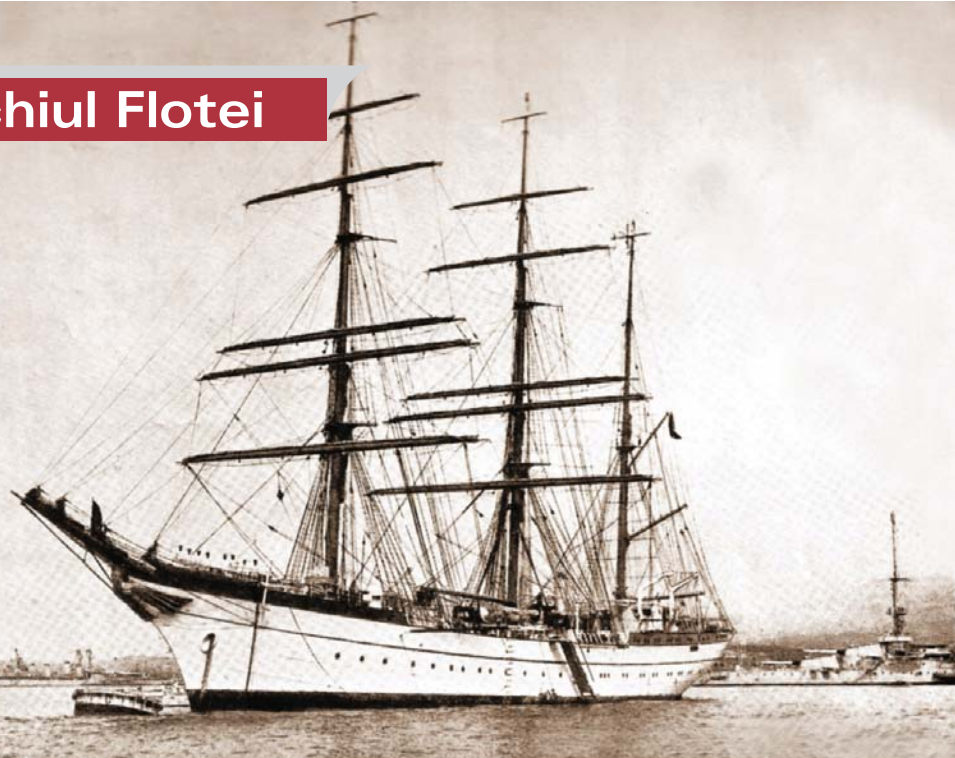
NUMĂR SPECIAL

N.S. MIRCEA

70 de ani de diplomatie navală

Ochiul Flotei

▲ 3 iulie 1939, Portul Constanța, N.S. Mircea.

Nava școală *Mircea* plecând în primul marș de instrucție care a inclus escale în porturile Palermo, Toulon, Palma, Gibraltar, Alger și Alexandria.

Foto: Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

◀ 12 august 2005, portul Bremerhaven, Germania, N.S. Mircea.

Family Photo, cu echipajul navei școală *Mircea* aflat în portul Bremerhaven, Germania, pe timpul participării navei la competiția nautică internațională „Tall Ships Race 2005”.

Foto: Marius BACCALA

▲ 17 mai 1939, Portul Constanța, N.M.S. Mircea.

Discursul amiralului (r) Ion Coandă, la sosirea în țară a N.M.S. *Mircea*.

Foto: Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

▶ 4 august 2006, Marea Neagră, N.S. Mircea.

Aspect din timpul desfășurării colocviului la pregătire marinărească de către elevii Școlii Militare de maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”.

Foto: Bogdan DINU.

▶ 30 mai 2004, Oceanul Atlantic, N.S. Mircea.

Echipajul navei școală *Mircea* participant la competiția nautică „Tall Ships Challenge – 2004”, după primirea „botezului oceanului”.

Foto: Leonard MOCANU

Coperta 1: Instantaneu din tribord
al *N.S. Mircea*, surprins în timpul
paradei marilor veliere
de la Alicante, 2007.
(Foto: Herbert Böhm)

Coperta 4: Strângerea velor
pe arborile trinchet și arborile
mare. Aspect din timpul participării
N.S. Mircea la competiția nautică
internțională „Tall Ships Race 2007”.
(Foto: Bogdan Dinu)

SUMAR

***N.S. Mircea* – 70 de ani
de diplomatie navală** 3

**La mulți ani, „Mircea”!
Vânt bun din toate direcțiile!** 4

**O navă încărcată de istorie
Nava Școală „Mircea”** 5

De 70 de ani „MIRCEA”! 15

***N.S. MIRCEA*
Nava simbol
a orașului Constanța** 16

**Comandanții
Navei Școală „Mircea”** 18

**A treia traversadă a Atlanticului
Marșul „N.S. Mircea” 2009** 20

N.S. Mircea

70 de ani de diplomatie navală

Contraamiral **Dorin DĂNILĂ**
Șeful Statului Major al Forțelor Navale

Din primii ani de la înființarea
Școlii Flotilei, s-a simțit nevoia instruirii
tinerilor care au optat pentru cariera de
marinar la bordul unei nave școală. Cel
dintâi demers a fost făcut în anul 1878,
dar s-a materializat în anul 1881, când,
într-un șantier londonez, a început
construcția unei nave-școală cu vele
și mașină tip bric.

La 12 august 1882, intra în portul
Galați, bricul școală având numele
domnului Mircea cel Bătrân, stăpân
până la „Marea cea Mare”.

Peste 40 de promoții de elevi
ale Școlilor Marinei s-au format la
bordul lui *Mircea*. A venit o vreme
când a obosit. Un fost elev, marinar de
notorietate, scria: „*A fost un simbol. O*

afirmare a suveranității noastre pe apă. «Mircea» era România”. Trebuia să se
nască o navă pentru Școlile Marinei,
care, pe lângă necesarul de cadre ale
Marinei Militare, începuseră a pregăti
și pentru Marina Comercială. Spiritul
„*Mircea*” cerea să fie continuat. La 17
mai 1939, în portul Constanța, bricul
Mircea împreună cu cadetii Școlilor
Marinei, în prezența autorităților civile
și militare, l-a întâmpinat pe barcul
– școală *Mircea*, venit din Șantierul
Naval „Blohm und Voss”, Hamburg,
unde a prins viață. La puțin timp a
pornit într-un prim marș, ce a durat
două luni, în Marea Mediterană.

Umbra neagră a războiului s-a întins
asupra Europei; *Mircea* și-a strâns
aripile, elevii au plecat la luptă. Doi
ani a stat în captivitate în port străin,
de unde a revenit la 27 mai 1946. Au
fost reluate marșurile de instrucție, dar
numai în Marea Neagră.

În anul 1966, nava a fost supusă
unor ample lucrări de modernizare, în
șantierul constructor din Germania.
A revenit acasă, având la bord 64 de
elevi ai Școlii Superioare de Marină.

Au urmat, vară de vară, marșuri
de instrucție în apele naționale și
internationale. În martie 1976, nava a
plecat pe drumul lui Columb, dând curs
invitației de a participa la festivitățile

prilejuite de împlinirea celor două
veacuri de la independența Statelor
Unite. Acestei prime traversade
atlantice, i-a urmat o alta în 2004,
după ce, în prealabil, *Mircea* a suferit
o reîntinerire (1994-2002) în Șantierul
Naval Brăila.

Astăzi, *Mircea* are în palmaresul
voiajelor lui trei traversade ale
Oceanului Atlantic, nenumărate ieșiri
în Marea Neagră, dar și numeroase
confruntări cu mări mai mult sau mai
puțin primitive, cum sunt Marmara,
Egee, Mânecii, Azov, Nordului, Baltică.
Au fost ani în viața lui când localul
școlii era impropriu găzduirii elevilor și
atunci a servit, fiind gazdă generoasă,
drept casă și amfiteatru.

Cele șapte decenii de existență,
N.S. Mircea și le-a dedicat activității
în slujba învățământului de marină.
Practica la bordul lui *Mircea* oferă
posibilitatea tuturor promoțiilor de
tineri marinari punțiști și mecanici să
cunoască grementul, instalațiile de
punte, aparatura de navigație, manevra
velor, lucrări practice de matelotaj și
marinarie, conducerea ambarcațiunilor
cu rame, mijloacele de semnalizare,
deprinderi de exploatare și întreținere
a motoarelor principale și auxiliare,
instalațiilor electrice și altele.

De 70 de ani, pe mări și oceane,
în toate porturile vizitate, *N.S. Mircea*
a reprezentat cu cinste marina și
pavilionul tricolor, fiind un autentic
ambasador al României. La bordul
său au urcat suverani, șefi de state,
comandanți de flote, generali, primari,
personalități din domeniul culturii și
științei, toți și-au exprimat admirația
față de navă, de pregătirea echipajului
său și de România.

Momentul aniversar sărbătorit
îmi oferă bucuria să vă adresez calde
felicitări pentru profesionalismul,
competența și devotamentul cu care
mențineți și promovați frumoasele
tradiții ale spiritului „*Mircea*”, ale
marinei române.

LA MULȚI ANI !

La mulți ani, Mircea!

Vânt bun din toate direcțiile!

Amiral dr. Gheorghe MARIN
Șeful Statului Major General

La 17 mai, s-au împlinit șapte decenii de când Nava-Școală „Mircea” intra maiestuos în portul Constanța, în serviciul Marinei Române și în cartea de istorie a neamului.

Prilej de rememorare a unui trecut glorios, această aniversare are

o semnificație aparte pentru zecile de generații de ofițeri și maiștri militari de marină pentru care „Mircea” a reprezentat abecedarul profesiei și șansa de a-și dovedi lor înșiși că, pe mare, orice limită poate fi depășită cu abnegație, curaj și pricepere.

Rememorez cu plăcere perioada petrecută la bordul Navei-Școală „Mircea” în calitate de elev, re trăiesc emoția primilor pași pe grijele și bucuria fiecărei reușite în transformarea vântului potrivnic în cel mai fidel aliat. Sunt sentimente care i-au animat pe toți cei care au avut în „Mircea” un profesor devotat și un examinator exigent.

Doresc să evidențiez eforturile depuse de oameni știuți și neștiuți, pentru ca visul „Mircea” să prindă contur, să crească în docurile șantierului naval de origine și să dăinuie peste decenii. Elogiez, totodată, priceperea și dăruirea tuturor celor care au făcut parte din echipajele navei și care și-au legat numele și destinul de momentele frumoase ale marșurilor de instrucție peste mări și țări, dar și de clipele

cumplite în care „Mircea” și-a trăit deznădejdea: în exilul de după război, la Mangalia, în Biscaya sau la Brăila.

Pentru tinerele generații de marinari, numele „Mircea” este învăluit în aura legendei, ce poate deveni realitate numai întinzând ori strângând velele, bricuind puntea sau dând salutul pe vergi.

Vă chem, dragi camarazi, pe toți cei care purtăm în cel mai sensibil loc al memoriei noastre afective imaginea și spiritul lui „Mircea”, să dăm onorul cuvenit navei noastre de suflet la împlinirea venerabilei vârste de 70 de ani în serviciul României!

Doresc membrilor echipajului sănătate, putere de muncă și tărie de caracter, pentru a păstra trează dragostea față de profesia de marinar, față de pavilionul tricolor și față de simbolul Marinei Române, Nava Școală „Mircea”.

(Mesajul Șefului Statului Major General cu prilejul împlinirii a 70 de ani de la intrarea în serviciu a navei-școală „Mircea”, 17 mai 2009)

25 septembrie 2004, Portul militar Constanța. Contraamiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major al Forțelor Navale la acea dată, felicitând echipajul N.S. Mircea la înțocirea din cea de-a doua traversadă a Atlanticului.

O navă încărcată de istorie

Mihaela ZABOŁODNI
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Istoria NS Mircea

Construită în perioada 1938-1939 la Șantierul Naval BLOHM&VOSS din Hamburg, Germania, *Mircea* este cea de-a patra navă din seria de cinci de același tip construite în același șantier, fiind soră cu *Eagle* – S.U.A., *Gorch Fock* - Germania, *Tovarisch* - Ucraina și *Sagres II* - Portugalia.

Nava școală *Mircea* este un velier clasa A tip bark, cu trei arbori, înaltă de 44 de metri, cu 23 de vele ce însumează o suprafață velică totală de 1.750 m².

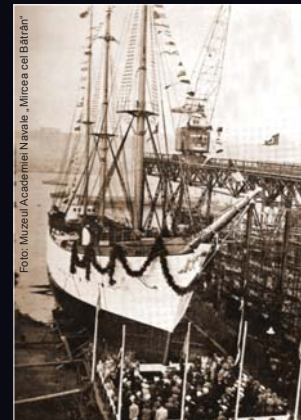
Certificatul de naștere al noii nave-școală s-a semnat la 26 ianuarie 1938, iar la 22 septembrie a fost lansată la apă și botezată cu numele *Mircea*, alegere justificată de bogata tradiție și renumele predecesorului său.

Numele navei provine de la vestitul voievod Mircea cel Bătrân ce a cărmuit Tara Românească între anii 1386-1418 și sub a cărui domnie navigația autohtonă și comerțul efectuat pe mare au cunoscut o mare dezvoltare, vasele românești navigând, încă de pe atunci, nu numai în Marea Neagră ci și în Marea Egee și Marea Mediterană, fapt care l-a adus numele de „Domn până la Marea cea mare”. Nava

are în prova, sub bompres, un galion, reprezentându-l pe domnitor îmbrăcat cu bluza albastră, mantie roșie și purtând pe cap coroana, simbol al domniei.

La 27 aprilie 1939 a avut loc ceremonia ridicării pavilionului național iar pe data de 1 mai 1939, *Mircea*, o navă, cu caracteristici superioare, ce asigura condiții de navigație și viață la bord mult îmbunătățite a intrat în serviciul Marinei Militare.

Lansarea la apă a navei școală *Mircea* în șantierul naval BLOHM&VOSS din Hamburg.

Mircea a intrat în portul Constanța pe data de 17 mai 1939, fiind salutat de oficialități, de tinerii elevi ai Școlii Navale, de navele aflate în port, între care și vechiul bric adus de la Galați - pentru a preda ștabela pregătirii marinărești noii nave.

La 3 iulie 1939, *Mircea* pleacă în primul său marș de instrucție în Marea Mediterană unde face escale în porturile Palermo, Toulon, Palma, Gibraltar, Alger și Alexandria. Ultima escală a marșului ce cuprindea vizite în Siria, Cipru și Insulele Grecești, a fost anulată o dată cu atacul german asupra Poloniei. Astfel, pe data de 3 septembrie 1939, *Mircea*, intră în portul Constanța și acostează în dana militară.

Declanșarea celui de-al doilea război mondial avea să însemne pentru nava-școală *Mircea*, începutul unei lungi perioade, de peste 25 de ani, în care nu a mai executat marșuri de practică de lungă durată și reprezentare a Marinei Militare și a României în afara Mării Negre.

Conducerea Marinei Militare a decis pentru siguranță, ca *Mircea* să fie dus, la 19 februarie 1941, la Brăila, pe brațul Arapui. Aici a staționat până în vara anului 1944, continuând însă să fie utilizat ca navă-școală.

La începutul lunii septembrie 1944, nava-școală *Mircea*, împreună cu alte nave românești au fost preluate de sovietici sub formă de captură și încadrate în flota proprie din Marea Neagră.

Foto: Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Bricuirea punții în 1939.

Zeul Neptun sosind pentru botezul marinăresc, 1939.

Foto: Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

potabilă pentru echipaj prevăzut cu refrigeratoare. La bord a fost instalată inclusiv o mașină pentru preparat apă carbogazoasă.

Nava dispunea de spații adecvate pentru croitorie, cizmărie și frizerie și nu în ultimul rând de bibliotecă și laborator foto. Mobilierul și dotările atât la nivelul cazărmlor echipaj cât și la partea de subdunetă a fost complet refăcut, nava având careuri pentru maiștri militari, aspiranți, cabine pentru ofițeri și oficialități precum și două apartamente de protocol.

La pupa navei sub dunetă s-a reamenajat în condiții deosebite salonul navei unde au avut loc pe parcursul timpului nenumărate activități protocolare la bord fiind prezente șefi de state și personalități de marcă ale vieții politice și reprezentanți militari de cel mai înalt rang. Infirmeria navei era de asemenea foarte bine echipată dispunând de toate facilitățile pentru a se asigura inclusiv intervenția chirurgicală sau stomatologică nava dispunând de douăaturi antirului în salonul adiacent infirmeriei.

La partea de mașină, cea mai importantă modificare a constituit-o înlocuirea motorului principal cu unul de generație nouă. Acesta îi permite și în prezent navei o manevrabilitate bună

Emoții înaintea plecării spre tărâmul făgăduinței, în a doua traversadă executată de N.S. *Mircea*, 2004.

Foto: Leonard Mocanu

Foto: Leonard Mocanu

Salutul cadetilor de la bordul N.S. *Mircea* în arboradă, la plecarea din portul Halifax, 2004.

Vântul puternic din Atlantic, umflă pânzele velierului românesc, 2004.

Foto: Leonard Mocanu

și o viteză de circa 10 Nd. Au fost montate patru grupuri diesel-generator de puteri diferite cu tablou automat de conectare în bare, caldarină automatizată pentru apa caldă la bord și pentru încălzire, instalație de desalinizare a apei de mare, instalație de aer condiționat pentru salonul navei, apartamentele de protocol și cabina comandantului, hidrofoare automatizate de apă dulce și apă sărată, pompe de asietă și santină performante.

Primul marș de recepție are loc la 20 septembrie 1966 în Marea Nordului, iar la 6 octombrie a fost semnat actul de recepție.

Registrul naval german a acordat navei-școală *Mircea* la ieșirea din șantier, clasa Crucea de Malta 100 A4E cu bordul liber de 2,27m ce atestă că velierul poate naviga fără restricții în mare sau ocean.

La 10 octombrie 1966, sub comanda, comandorului Alexandru Hîrjan, *Mircea* pornește spre țară, ajungând în portul Constanța pe data de 7 noiembrie 1966.

Marșuri de instrucție

Spiritul Mircea, renăscut, a fost preluat de o nouă generație de viitoare cadre ale Marinei Militare și Marinei Civile.

Începând cu anul 1967, nava-școală *Mircea*, execută marșuri internaționale de scurtă și lungă durată. Astfel, la 15 iunie 1967, nava-școală părăsea portul Constanța pentru un voiaj în Marea Mediterană și Oceanul Atlantic. S-au vizitat porturile Toulon, Gibraltar, Portsmouth, La Valleta. Pe timpul staționării, comanda navei a efectuat vizite protocolare ambasadorului României în Anglia, primarului orașului Portsmouth, Lordul Conoris, și contraamiralului Paige. Vizita la contraamiralul Paige a avut loc la bordul legendariei nave *Victory*, nava comandant a amiralului Nelson în bătălia de la Trafalgar.

În anul 1968, *Mircea* execută un mars de instrucție în apele internaționale, cu escale la Istanbul și Napoli.

Perioada de practică a anului 1969 a început vara cu un voiaj pe Dunăre, până la Brăila. *Mircea* a revenit la Constanța, de unde a plecat la 7 iulie 1969, spre portul iugoslav Split, comanda marșului având-o viceamiralul Grigore Martes, comandantul Marinei Militare.

La 1 octombrie 1970, în conformitate cu ordinul Marelui Stat Major din 11 iunie 1970, s-a constituit Divizionul 306 nave-școală subordonat Școlii Militare de Ofițeri Activi de Marină. Astfel, nava-școală *Mircea* a intrat în componența acestei unități dislocată în portul Constanța la dana zero.

Între 14 iunie și 23 iulie 1971, *Mircea* a executat marș de instrucție în Marea Mediterană cu 103 elevi ai Școlii de Ofițeri Activi de Marină, *Mircea cel Bătrân* și 93 de elevi ai Școlii de Maiștri, comanda marșului aparținând contraamiralului Petru Anghel. Echipajul a vizitat porturile Tunis, Casablanca și La Valleta. Trecerea porții Gibraltarului spre Atlantic s-a realizat cu velele întinse. În jurnalul de bord s-a notat că nava-școală navigase 4560 Mm (958 cu vele).

În anul 1972, având la bord 48 de elevi ai Școlii de Ofițeri și 32 de la Școala de Maiștri, *Mircea* s-a avântat din nou spre apele Mediteranei, comanda marșului având-o contraamiralul Sebastian Ulmeanu. La 16 iunie, *Mircea* a ridicat ancora din portul Constanța îndreptându-se spre portul Toulon. A revenit la Constanța la 11 iulie 1972, după ce navigase 3450 Mm (680 cu vele). La 27 iulie, același an, *Mircea* a pornit spre Sevastopol – 27 iulie – 1 august, sub comanda contraamiralului Mihai Aron.

Pe toată perioada anului 1973, nava-școală *Mircea* nu a mai ieșit în apele internaționale, executând, între 29 iunie-10 iulie, un marș în Marea Neagră și pe Dunăre până

Vizita locuitorilor din Baltimore la bordul N.S. Mircea, pe timpul escalei efectuată în anul 2004.

Graffiti în dana portului Hamilton, Insula Bermuda, 2004.

la Tulcea.

Începând cu anul 1974, *Mircea* și-a reluat obișnuitele marșuri în Marea Mediterană. Pe data de 29 iunie 1974, părăsește portul Constanța, îndreptându-se spre porturile Alexandria și Beirut. S-a navigat 2975 Mm (396 cu vele).

În vara anului 1975, *Mircea* a participat la festivitățile „Sail Amsterdam 700”, care au marcat împlinirea a șapte secole de la înființarea noului port Amsterdam și „London Festival of Sail”, ce comemorau două secole de la crearea

„Asociației Navelor cu Vele”. La 19 iulie, *Mircea* ridică ancora din portul Constanța și navigă până în portul Gibraltar, iar după staționarea programată se îndreaptă către portul Amsterdam. Aici, *Mircea* s-a aflat în capul formației marilor veliere prezente la festivitate, fiind singura navă-școală ce a executat trecerea prin canal fără a fi remorcată. În hronicul navei-școală *Mircea* anul 1976 ocupă un loc aparte, când devine prima navă a Marinei Militare ce execută traversada Oceanului Atlantic pentru a reprezenta România la cel mai

important eveniment pe care poporul și statul american se pregătea să-l sărbătorească la 4 iulie 1976 și anume Bicentenarul Independenței.

La 8 septembrie 1975, Departamentul Forțelor Maritime al Statelor Unite ale Americii, a adresat generalului Ion Coman, care îndeplinea la acea dată funcțiile de Prim-adjunct al Ministrului Apărării Naționale și Șef al Marelui Stat Major, o scrisoare în care se preciza că are „plăcerea de a invita Marina Militară Română să participe cu Forțele Maritime

Aspect din timpul participării N.S. *Mircea* la Festivalul Internațional de la Marmaris, 2005.

Foto: Bogdan Dinu

Foto: Marius Băcșă

Înstruirea cadetilor înaintea începerii lucrului în arboradă, 2005.

Militare ale S.U.A. la o paradă internațională care va avea loc la New York pe data de 4 iulie 1976. Paradă va comemora a 200-a aniversare a Independenței S.U.A. Sărbătoarea acestui eveniment bicentenar care va fi organizat împreună cu «Operation Sail 1976», va recunoaște importanța oceanelor în istoria și viitorul S.U.A. și va celebra frăția comună a marinarilor tuturor națiunilor.” Invitația fiind acceptată, la 4 martie 1976, *Mircea* părăsește portul Constanța. Itinerariul a cuprins 12 porturi de pe 4 continente, iar marșul a durat 6 luni. *Mircea* a participat la regata internațională alături de 18 veliere din clasa A – între care și navele surori: *Eagle* – S.U.A., *Gorch Fock* – Germania, *Tovarisch* - Ucraina, *Sagres II* - Portugalia și 66 veliere din clasa B. Ca o recunoaștere a contribuției la succesul regatei velierelor, Asociația Americană a Navelor-Școală, a acordat navei școală *Mircea* – „Certificatul de merit”.

Nava școală *Mircea* în portul Fredrikstad, Norvegia, din 2005.

Foto: Marius Băcșă

Foto: Bogdan Dinu

Tristețe la despărțirea de cei dragi, la plecarea N.S. *Mircea* spre Marmaris, din anul 2005.

Aspect de la botezul marinăresc al cadetilor din timpul marșului N.S. Mircea, 2005.

Foto: Bogdan Dinu

Locuitorii orașului Toulon, Franța, așteaptă să viziteze nava școală Mircea, 2007.

Foto: Bogdan Dinu

Timpul își pune însă amprenta și nava are nevoie de reparații capitale, motiv pentru care între 31 iulie-6 august 1994, *Mircea* execută ultimul marș de instrucție în Marea Neagră, înainte de intrarea în șantier. Astfel, la 4 octombrie 1994, *Mircea* a pornit spre Șantierul Naval Brăila pentru modernizare. Lucrările au fost de foarte bună calitate dar au durat destul de mult.

La 26 aprilie 2002, în Șantierul Naval

din Brăila a avut loc festivitatea prilejuită de plecarea navei-școală *Mircea* în probele de recepție.

Pe data de 29 aprilie 2002, *Mircea* sosește în portul Constanța, unde acostează la cheul înțesat de oameni. Se puteau remarca, amirali, generali, oficialități locale, civili și tineri studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, amirali și ofițeri în rezervă și retragere, reprezentanți ai

Ligii Navale Române, care s-au alăturat în timp eforturilor de sensibilizare a opiniei publice și de strângere a unor însemnate fonduri destinate reparării navei.

Începând cu același an, nava școală *Mircea* reia marșurile de instrucție și de reprezentare atât în Marea Neagră cât și în Marea Mediterană și Oceanul Atlantic.

În perioada 29 iulie - 10 august 2003, *Mircea* execută marșul de instrucție în Marea Neagră și Marea Marmara unde vizitează Academia Navală a Turciei din Tuzla. Marșul executat în anul 2004, între 19 aprilie și 26 septembrie rămâne însă memorabil. Invitația primită încă din cursul anului 2002 din partea senatorului Edward Kennedy a făcut posibil ca *Mircea* să participe la competiția nautică „Tall Ships Challenge 2004”, organizată de International Sail Training Associations (I.S.T.A.) și American Sail Training Association (A.S.T.A.) pe coasta de est a Statelor Unite ale Americii și Canadei. Timp de 160 de zile, cei 190 de membri ai echipajului au parcurs 15.000 de mile marine și au reprezentat România în 13 porturi - Cagliari, Las Palmas, Hamilton, Charleston, Baltimore, New Port, New London, Halifax, Arichat, Sydney, Brest, Cadiz, La Vallaeta. Raportat la marșul din anul 1976, marșul a fost mai scurt cu 20 de zile.

În anul următor, se primesc în continuare numeroase invitații de

participare a navei la festivități ocazionate de evenimente ale unor state. Dorind să răspundă la cât mai multe solicitări, în anul 2005 au fost efectuate două marșuri.

În perioada 21 aprilie și 6 mai 2005, a participat pe coasta de vest a Turciei la Festivalul Maritim Internațional din portul Marmaris, primul de acest fel organizat în Turcia. Revine în țară, iar pe data de 9 iunie 2005 pleacă într-un marș de instrucție și reprezentare în Marea Mediterană, Oceanul Atlantic și Marea Nordului. Cu această ocazie participă la festivitățile din Zeebrugge, ocazionate de cea de-a 175-a aniversare a Regatului Belgiei, în portul Cherbourg la festivitățile prilejuite de Ziua Națională a Franței de unde pornește în cursa marilor veliere „TALL SHIPS RACE 2005”, în Germania în portul Bremerhaven la festivalul „SAIL Bremerhaven 2005” și în Olanda la festivalul „SAIL Amsterdam 2005”. După ce parcurge 8876 de mile marine, pe data de 20 septembrie 2005 revine la Constanța. Pe timpul celor 11 escale în porturile - Palermo, Lisabona, Brugge, Cherbourg, Middlesbrough, New Castle, Fredrikstad, Bremerhaven, Amsterdam, Cartagena, Bizerte, nava-școală *Mircea* a primit la bord peste 39.000 de vizitatori.

În perioada 10 iulie - 10 august 2006, nava școală *Mircea* a efectuat un marș de instrucție în Marea Neagră, făcând escale în cinci porturi riverane Mării Negre respectiv Novorossisk (Federația Rusă), Sevastopol și Odessa (Ukraina), Varna (Bulgaria) și Samsun (Turcia). La bordul navei, alături de cadeții români au fost ambarcați și doi cadeți turci pentru a se instrui în cadrul programului de colaborări internaționale al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” cu instituții similare de învățământ superior.

În anul 2007, este efectuat cel de-al 34-lea marș de instrucție al navei în apele internaționale. Desfășurat în perioada 19 iunie - 10 august, în Marea Mediterană, *Mircea* participă

Nava școală Mircea în portul Brest din Franța, 2008.

Foto: Bogdan Dinu

Școala ramelor în timpul marșului N.S. Mircea, 2007.

Foto: Bogdan Dinu

Foto: Robert Stoian

N.S. *Mircea* defilând la festivitățile organizate de Ziua Marinei Române, la Constanța, 2006.

Foto: Bogdan Dinu

Escala N.S. *Mircea* în portul Brest, Franța, 2008.

la Competiția Nautică Internațională – „Tall Ships Race Mediteranea 2007” - organizată de Sail Training Internațional. Cu această ocazie se vizitează porturile - Pireu (Grecia), Alicante și Barcelona (Spania), Toulon (Franța) și Genova (Italia). Alături de studenții români, la bord, au fost ambarcați cadeții din Franța, Germania, Olanda, Danemarca, Turcia, Ucraina și Croația, pentru instruire în cadrul programului de colaborări internaționale ale Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” cu instituții similare de învățământ superior. Nava școală *Mircea* a efectuat în perioada 26 mai – 18 septembrie 2008, un marș de instrucție în Marea Mediterană, Oceanul Atlantic, Marea Nordului și Marea Baltică. La bordul navei s-au ambarcat pentru diferite etape ale marșului, patru cadeți din Ucraina, Croația, Turcia și Belgia.

Mircea a făcut escale în zece porturi, respectiv Cagliari, Malaga, Rouen, Brest, Rotterdam, Copenhaga, Rostock, Fowey, Lisabona și Valletta. Cu această ocazie, nava școală *Mircea* a reprezentat Forțele Navale Române la mai multe festivaluri nautice internaționale, inclusiv sărbătorirea semicentenarului navei școală surori Gorch Fock, aparținând Marinei Militare Germane.

Anul 2009 este pentru nava școală *Mircea* unul foarte important. Pe data de 17 mai, *Mircea* a sărbătorit 70 de ani de existență, ani ce îi poartă cu demnitate și noblețe, fiind într-o stare tehnică și de întreținere de excepție, fapt confirmat prin efectuarea periplului nautic din acest an, în perioada 12 aprilie – 25 august, un marș de instrucție în Marea Neagră, Marea Mediterană și Oceanul Atlantic,

cu escale în porturile Catania (Sicilia-Italia), Cadiz (Spania), Tenerife (Insulele Canare - Spania), Hamilton (Insulele Bermuda), Charleston (South Carolina – S.U.A.), Boston (Mariland – S.U.A.), Ponta Delgada (Insulele Azore - Portugalia), și Melilla. Cu această ocazie nava școală *Mircea* a participat la Regata „Tall Ships Challenge 2009” și la Festivalul „Sail Boston”. 70 de ani în care promoții de marinari români și-au făcut ucenicia pe *Mircea*, s-au identificat mândri cu nava școală, făcând ca marina românească să aibă distincție printre celelalte tipuri de arme. La bordul navei s-au pregătit marinari destoinici, profesioniști pe drumul fără pulbere, înfruntând capriciile mării. Echipajul dar și cadeții ce s-au instruit pe *Mircea* au privit de fiecare dată cu emoție și mândrie steagul scump al patriei fluturând în înalțuri.

Nimeni nu se îndoieste că *Mircea* este un real ambasador al Forțelor Navale și poporului român în lume. *Mircea* nu este doar o școală a cunoștințelor marinărești, ci și un bastion al călirii caracterelor, al încrederii și solidarității celor ce l-au servit timp de 70 de ani.

„*Servesc marina, servesc patria*”, este gândul unanim al echipajului, al cadeților ce deprind practic tainele marinărești. Departate de țară, de casă și de cei dragi, toți au găsit în *Mircea* marea familie, la bine și la greu, acționând cu solidaritate și profund atașament. Așa au putut, de fiecare dată să depășească momentele de teamă, nerăbdare, incertitudini.

S-a demonstrat cu prisosință în cei 70 de ani că *Mircea* este o adevărată școală a curajului, profesiei și bărbăției. ■

Foto: Leonard Mocanu

De 70 de ani, „MIRCEA”!

Comandor **dr. Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

1. *MIRCEA* este **continuatorul**, este urmașul bricului omonim binecuvântat în 1882 de apele Tamisei, la Londra și înghițit în 1944, de apele Dunării, la Brăila.
2. Înainte de toate, *MIRCEA* este **amfiteatrul**, locul ucenicii și al inițierii aspiranților din toate timpurile.
3. *MIRCEA* sunt **hamacul** și **bastingajul**.
4. *MIRCEA* sunt **arborada** și **gimnastica** pe vergi.
5. *MIRCEA* sunt **furbișatul** și **bricuitul**.
6. *MIRCEA* sunt **sextantul** și **alidada** mânuite contracronometru.
7. *MIRCEA* este **arsenalul** ancestral al tradițiilor, obiceiurilor și superstițiilor.
8. *MIRCEA* este **starea de spirit**, **psihologia** însăși a cadetului.
9. *MIRCEA* este **lacrima** de rouă a stelelor care înfloresc printre arbori.
10. *MIRCEA* este **cartul inițiativ**.
11. *MIRCEA* este **botezul**.
12. *MIRCEA* este **zodia** solitudinii.
13. *MIRCEA* este **răsfăț** și **penitență**.
14. *MIRCEA* este **mâneca de vânt** a viselor.
15. *MIRCEA* este **luceafăr** și **far**.
16. *MIRCEA* este **Sfânta Treime** călăuzitoare spre izbândă și atotprotectoare.

17. *MIRCEA* este **metaforă**.
18. *MIRCEA* este epistola primelor amoruri ale Ulișilor fermecați de sirene.
19. *MIRCEA* este **sacul** marinarului pelerin.
20. *MIRCEA* este **oful** iubitei vânturat de Eol între sarturi.
21. *MIRCEA* este **simbolul**: casa, meleagul natal, fărâma de tină de la talpa catargului.
22. *MIRCEA* este **poemul** așteptărilor eterne.
23. *MIRCEA* sunt **cadeții**, sclavii rolurilor și ai corvezilor cotidiene.
24. *MIRCEA* este **echipajul**, cu o mână pentru el și o alta pentru navă.
25. *MIRCEA* sunt, val după val, **generațiile**.
26. *MIRCEA* este **arena** primului vals al temerității.
27. *MIRCEA* este **certificarea** artei nautice.
28. *MIRCEA* este **brevet** și **testament**.
29. *MIRCEA* este **pânzarul** celor zămisliți în zodia Ancorei.
30. *MIRCEA* este **galionul** arhietip al românismului.
31. *MIRCEA* este **salutul** pe vergi, onoare, reverență.
32. *MIRCEA* este **regata** competiției și **etalonul** competenței.
33. *MIRCEA* este **fluxul** și **refluxul** speranțelor.

34. *MIRCEA* este **arc** între țărături.
35. *MIRCEA* este **clepsidra** veșniciei.
36. *MIRCEA* este **tridentul** supremației asupra Mării eterne.
37. *MIRCEA* este **cheul** lansării în aventura perpetuă.
38. *MIRCEA* este **calea** spre puntea de comandă.
39. *MIRCEA* este **timonă** și **liră**.
40. *MIRCEA* este **pariul** cu destinul.
41. *MIRCEA* este **jurnalul de bord** ale adolescenței bleumarine.
42. *MIRCEA* este **spovedania** în fața Mării.
43. *MIRCEA* este **călăuza** călătorilor de cursă lungă.
44. *MIRCEA* este **codul** manierelor maritime.
45. *MIRCEA* este **nitul de aur** al viitorului.
46. *MIRCEA* este **liantul**.
47. *MIRCEA* este **exploratorul**.
48. *MIRCEA* este **amfitrionul**.
49. *MIRCEA* este **căpitan** peste catarge.
50. *MIRCEA* este **ctitor** de caractere.
51. *MIRCEA* este **exponentul** curajului.
52. *MIRCEA* este **mesagerul** ospitalității.
53. *MIRCEA* este **voievodul** velor.
54. *MIRCEA* este **solia** zeului Neptun.
55. *MIRCEA* este **constelație** de inimi și **diademă** de doruri.
56. *MIRCEA* este **siac** de amintiri.
57. *MIRCEA* este **dangăt** de clopot și **cor** de sifle.
58. *MIRCEA* este **ramură** de măsline și **cunună** de lauri.
59. *MIRCEA* este **gabia** oricărui orizont.
60. *MIRCEA* este **veghea** la ancora statorniciei.
61. *MIRCEA* este **triumful** velor asupra valurilor.
62. *MIRCEA* este **simfonia** vântului praelnic.
63. *MIRCEA* este **exponentul** camaraderiei.
64. *MIRCEA* sunt **mateloții** Daciei și ai Pontului Euxin.
65. *MIRCEA* este **trecutul, prezentul și viitorul** navigației românești.
66. *MIRCEA* este **lacrima** de RĂMAS BUN.
67. *MIRCEA* este **zâmbetul** de BUN VENIT.
68. *MIRCEA* este un **perpetuu** CART BUN ÎNAINTE!
69. *MIRCEA* este **ONOARE** și **PATRIE**!
70. *MIRCEA* a fost, este și va fi mereu **ROMÂNIA**! ■

N.S. MIRCEA

Nava simbol a orașului Constanța

Dr. Mariana PĂVĂLOIU
Muzeul Academiei Navale
„Mircea cel Bătrân”

Afirmația enunțată de titlu ar putea să pară forțată, dar nu este așa. Tomis atestată de peste două milenii, iar vitae de două milenii și jumătate, și-a legat dintr-un început existența de vecinătatea mării, fiind cetate-port, în care au ancorat corăbii elene, vikinge, dacice, romane, „barbare”, creștine ori mahomedane. Negoțul intens a dus la înflorirea urbei, dar campaniile duse pentru hegemonia pontică, l-au coborât, fiind trecut prin sabie și foc. După Războiul Crimeei, Kustendge arăta ca un sat mai mare, portul cu dig din lemn și un far atribuit genovezilor, dar construit la mijlocul veacului al XIX-lea. Ocupația slavă din anii 1877-1878, nu a fost nici ea benefică. Populația otomană a luat, în mare parte, calea pîrbeșiei. Legile adoptate de statul român modern pentru Dobrogea, după 1880, au deschis calea revenirii la vetre a celor plecați în bejenie și a trecerii peste Dunăre, pe lângă autoritățile și armata românești și a unei numeroase populații civile. Din cei 130 de ani de viață românească în Dobrogea, peste jumătate, adică 70, sunt cei de existență ai N.S. Mircea. Mircea nu aparține numai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Marinei Militare, el este al orașului cel l-a primit la 17 mai 1939, cu primar și vîlădică, cu ofițerii garnizoanei, cu cei ai marinei și aviației, cu populația sa entuziastă. Au consemnat ziarele vremii, a imortalizat-o pelicula fotografică, a păstrat-o memoria umană. Așa cum bricul Mircea (1882-1944) și-a dus viața la fluvii – Galați și Brăila – pentru cel sărbătorit astăzi, Constanța îi este portul-mamă, acasă. Legați personal ori prin rude, prieteni de superba N.S. Mircea constănțenii o iubesc, îi caută de pe faleză ori dig, cele trei catarge, când este în port, se informează, îi urmăresc voiajele când este plecată. La Ziua Marinei cu silueta-i zveltă, cu vechele desfășurate ori strânse, cu cadeții care salută de pe vergi, Mircea este aplaudat cu bucurie. Se șoptește cu mîndrie în tribuna oficială ori în mulțimea aflată pe faleză: „Vezi, acolo,

Antrenament în arboradă pentru cadeții de la bordul N.S. Mircea, 1943.

la catargul din..., pe verga..., am fost și eu!”. De aceea, din dragoste de navă și respect pentru cei care simt ca noi, ne permitem a face o trecere, fie ea și sumară, prin însăși istoria vieții navei. În toamna anului 1926, ostent de vânturi și valuri, bricul Mircea s-a retras în apele teritoriale. Provocările întinderilor albastre nețărnuite cereau o navă nouă, modernă, încăpătoare pentru cadeții Școlii Navale „Mircea”, pentru ofițerii cursanți ai Școlii de Aplicație, pentru

elevii Institutului Maritim. A urmat un deceniu în care inițiativa dotării marinei cu o nouă navă-școală a aparținut Ligii Navale Române. Revista sa „România maritimă și fluvială”, devenită mai apoi „Marea Noastră”, a fost tribuna oficială de unde, în anul 1937, s-a lansat „o subscripție publică pentru a ajuta statul ca această dorință (o nouă navă-școală, n.n.), să se împlinuască cât mai degrabă”. Cele șase milioane de lei adunate de către L.N.R. s-au adăugat celor 114

Carte poștală ilustrând nava școală Mircea.

Cadeții stânsi pe bompresul N.S. Mircea, 1943.

milioane alocate de la buget, și la 15 aprilie 1938, au început lucrările de construcție a vellerului, în Șantierul „Blohm und Voss” din Hamburg. După șase luni, nava a fost lansată la apă, iar în ziua de 29 martie 1939, cu echipaj românesc la bord, cu tricolorul la catarg, N.S. Mircea a pornit către patrie, la comandă aflându-se comandorul August Roman. Prima escală a făcut-o în portul britanic Southampton, a urmat Lisabona, La Valletta iar la 5 mai a intrat în Dardanele. La 7 mai era la Balic, unde s-a pregătit timp de 10 zile pentru a intra falnic, în portul Constanța, îmbrăcat și el în haine de sărbătoare. În acordurile fanfarei Marinei Militare și a uralelor asistenței, la ora 9, a acostat. Cadeții Școlii Navale „Mircea”, aflați în formație pe cheu, „primeau cu ochi scilpitori statura grandioasă a noului vas-școală. A vasului lor!”.

La festivitatea de primire au fost prezenți primarul orașului, episcopul, ministrul Aerului și Marinei, comandantul Marinei, comandantul Forțelor Aeriene, comandantul Garnizoanei Constanța, amirali în rezervă și toți ofițerii de marină. Amiralul Eustațiu Sebastian (1856-1943) a adresat cu acest prilej un îndemn profetic: „Marinarii prezentului să privească spre acei ai trecutului, să-i egaleze, să-i întrecă chiar în drumul lor, pe întinsul apelor. Spiritul «Mircea» să fie menținut din generație în generație în vecii vecilor”.

Cadeții Școlii Navale „Mircea”, ai Școlii de Maiștri, ofițerii – cursanți ai Școlii de Aplicație, elevi merituosi ai liceelor militare au urcat la bordul navei în ziua de 31 mai, efectuând în perioada 3 iulie – 3 septembrie 1939, prima călătorie de instrucție, atingând porturile Palermo, Toulon, Palma de Mallorca, Gibraltar, Alger, Alexandria. A urmat războiul, nava a cunoscut înstrăinarea, fiind dusă la Odessa, pentru aproape doi ani. Revenirea la 27 mai 1946, a însemnat, după

Prima navă școală Mircea, în portul Constanța.

unele lucrări de reparații, reluarea marșurilor de instrucție în anul 1947, prin efectuarea unor voiaje scurte în Marea Neagră, timp de zece ani. După aceea, a fost transformat în navă-bază, cu reședința în portul Mangalia. S-au constatat defecțiuni majore, propunându-se ca N.S. Mircea să fie trimis la șantierul constructor pentru reparații. Remorcat de Viteazul și Voinicul, Mircea a pornit în ziua de 12 octombrie 1965 către Hamburg, unde după înfruntarea unei furtuni în Biscaya, a ajuns cu bine, în ziua de 19 ianuarie 1966. La sfârșitul lui septembrie, nava a efectuat marșul de recepție pe Elba, iar la 10 octombrie având la bord și elevi ai Școlii Militare Superioare de Marină a pornit către patrie, acostând la Constanța în ziua de 7 noiembrie.

În anul următor, au fost reluate marșurile de instrucție primul atingând coasta britanică, Portsmouth. În următorul deceniu marșurile anuale au atins porturi din Marea Neagră și Mediterană, ca o noutate, din anul 1974 la bordul navei s-au îmbarcat și elevi ai Liceului Militar de Marină Alexandru Ioan Cuza.

La data de 4 martie 1976, Mircea a pornit de la Constanța pentru o confruntare în premieră, traversarea Atlanticului, răspunzând astfel, invitației de a reprezenta Marina Militară Română la sărbătorirea bicentenarului Independenței S.U.A. Cu ocazia participării la festivități, nava și echipajul s-au comportat ireproșabil, primind Certificatul De Merit.

Din anul 1979, au fost reluate marșurile internaționale, având îmbarcați la bord cadeții ai Institutului de Marină Mircea cel Bătrân și ai Școlii de Maiștri și de Liceul de Marină.

În vara anului 1994, Mircea a întreprins un marș de instrucție în Marea Neagră și la revenirea în portul Constanța, în luna august, au început pregătirile pentru andocarea și repararea capitală navei la Șantierul Naval Brăila, unde a intrat în ziua de 4 octombrie. În luna aprilie 2002, Mircea renăscut din propria cenușă, a revenit complet modernizat, în portul mamă Constanța. Din anul următor au fost reluate călătoriile de instrucție în ape internaționale. Anul 2004 a adus pentru Mircea o nouă provocare, a doua traversadă a Atlanticului, nava participând la Tall Ships Challenge 2004.

În anii 2005 și 2007, Nava Școală Mircea a întreprins marșuri în până în Marea Nordului, iar anul acesta a executat cea de-a treia traversadă a Atlanticului, participând la regatele organizate în S.U.A.

Astăzi, când îl întâmpinăm pentru a-l felicita, la împlinirea celor 70 de ani, ne înclinăm frunțile în amintirea celor care l-au slujit, iar celor care sunt și care vor veni să se instruiască la bordul lui, le adresăm urări de bine în vele Mircea să aibă Vânt bun, ocrotindu-i oriunde vor naviga!

LA MULȚI ANI „MIRCEA”!

COMANDANȚII NAVEI ȘCOALĂ „MIRCEA”

Contraamiralul August T. Roman
(16.01.1939 - 01.04.1941, comandor)

S-a născut la 10 august 1892, la Buzău. A absolvit Academia Navală din Livorno (1911-1914), Școala de Aplicație a Marinei, Școala Navală de Război din Paris (1 nov. 1925–1 nov. 1926). A activat ca ofițer la bord în cadrul Diviziei de Dunăre (19 iun.–1 nov. 1914), comandantul torpilorului *Zborul* (7 apr. 1922), ambarcat pe distrugătorul *Mărăști* (14 mai 1922), comandantul torpilorului *Năluca* (17 dec. 1922), comandantul canonierei *Dumitrescu* (12 iul. 1923), comandantul canonierei *Dumitrescu* din subordinea Școlii Navale Constanța (18 apr. 1923). La 1 iul. 1937 a fost numit profesor titular la Școala Superioară de Război. La 1 mart. 1941 a preluat comanda Escadrilei de Distrugătoare, comandantul Diviziei de Mare; a participat la recepționarea navei-școală *Mircea*. La 28 sept. 1944 a fost numit comandantul F.N.M.; la 1 nov. 1944 a devenit ministru subsecretar de stat pentru Marină în S.S.M., iar la 5 mart. 1945 a obținut funcția de șef al St.M.M., pe care a exercitat-o până la 1 aprilie 1946.

Contraamiralul Gheorghe Gustav Drimba
(01.04.1941 - 01.10.1943 căpitan
și 02.09.1944 - 05.09.1944, locotenent-comandor)

S-a născut la 27 aprilie 1905, în localitatea Cohaluiu, comuna Rupea, Târnava Mare, astăzi județul Brașov. A absolvit Politehnica București, Școala Navală, Secția Pregătitoare, Școala Specială a Marinei (1930) și Institutul Militar de Educație Fizică (1933).

A activat ca ajutor al ofițerului cu navigația pe *N.M.S. Dumitrescu* (1928-1929), ofițer cu navigația pe nava-bază *Constanța* (1934-1935), șeful Ateliereilor din port la Depozitele Maritime de Echipaje și Materiale din cadrul Bazei Navale Maritime (1936-1937). În calitate de ofițer cu navigația, a făcut parte din primul echipaj care a adus, în 1939, nava-școală *Mircea* în țară. Devenit ofițer secund, între 1941-1944 a comandat velierul-școală al Marinei Române (în 1941 a dus nava la adăpost, pe Canalul Măcin), devenit comandantul *N.M.S. Dumitrescu* (1 oct. 1942–23 aug. 1944), a fost luat prizonier în lagărul de la Elabuga (5 sept. 1944–2 dec. 1946), redevenit comandantul *N.M.S. Mircea* (apr.–1 sept. 1947).

Locotenent Constantin Chiriac
01.10.1943 - 02.09.1944

Comandorul Iosif S. Bialcu
(1946, căpitan-comandor)

S-a născut la 22 ianuarie 1910, la Rogova, județul Mehedinți. A absolvit Școala Navală (15 oct. 1930). A activat la Corpul Echipajelor Maritime (1 iul.–15 oct. 1931), ambarcat pe *N.M.S. Stihii* (6 iun.–2 nov. 1934), *N.M.S. Ferdinand* (2 nov. 1934–7 mai 1935), *N.M.S. Mărășești* (7 mai 1935–3 febr. 1936), la bordul *N.M.S. Mircea* (22 iul. 1941–1 apr. 1942), ambarcat pe *N.M.S. Năluca* (1 apr.–1 iun. 1942) și *N.M.S. Regele Ferdinand* (1 iun. 1942–22 iun. 1943), Bateria „Mihai” (30 iun. 1943–11 mai 1945), comandantul navei-școală *Mircea* (9 sept. 1947–15 mai 1948), șef de stat-major al Regimentului de Artilerie Marină (15 mai 1948–11 ian. 1949), comandantul Artileriei în Comandamentul Apărării Litoralului (15 oct. 1950–1 aug. 1951), specialist cu Artileria la Divizionul de Monitoare (1 aug. 1951–4 iun. 1952).

Comandorul Ion Stoian
(27.05.1946 - 09.1948, locotenent comandor)

S-a născut la 6 august 1907, la Sibiu. A absolvit Școala Navală (1927), Școala de Aplicație a Marinei (1929), Școala Superioară de Război (1942), Cursul de pregătire pentru navigație cu veliere în Germania. A activat ca profesor de Navigație și Manevra navei la Școala Navală (din 1937). A fost comandantul navei-școală *Mircea* în perioada 1946-1950, cu care a efectuat două campanii de instrucție pe mare. A fost comandantul Școlii de Ofițeri de Marină (1948-1950). După trecerea în rezervă, a activat în domeniul sporturilor nautice cu vele.

Comandorul Neculae I. Milu
(09.1948 - 05.1952, căpitan)

S-a născut la 3 februarie 1915, în comuna Trăisteni-Teșila/în prezent Valea Doftanei, județul Prahova. A absolvit Școala Pregătitoare de Ofițeri București (1937), Școala Navală N.M.S. *Mircea* (1 iul. 1939), Școala de Aplicație Constanța (18 apr. 1941), Cursul de ofițeri torpilor la Constanța (1942). În perioada 1 iul.–31 oct. 1939 a îndeplinit funcția de ajutor al Serviciului Artilerie și ofițer cu informațiile pe nava-bază *Constanța*. A fost comandant al Escadrilei Vedete Torpiloare (10 ian.–nov. 1946), ofițer secund, respectiv comandantul distrugătorului *Mărășești* (nov. 1946–mai 1948), comandantul navei-școală *Mircea* (mai 1948–iun. 1949, respectiv iun. 1950–iun. 1951), comandantul navei-școală *Libertatea* (iun. 1949–iun. 1950), comandant prin cumul al Detașamentului 514 Nave-Școală (iun. 1951–oct. 1952). În perioada mai 1958–mart. 1960 a fost numit comandantul Bazei 214 Maritime. În mart. 1960 a fost desemnat șeful Direcției Hidrografice Maritime.

Comandorul Ioan Gh. Gheorghe
(05.1952 - 30.09.1955)

S-a născut la 30 ianuarie 1922, la Galați. A absolvit Școala Navală N.M.S. „*Mircea*” (1942), Școala de Aplicație Tumu-Măgurele (1946). Inițial a activat ca ajutor șef serviciu în cadrul Serviciului Hidrografic Maritim (1942) și ajutor serviciu A.S.A. pe distrugătorul *Mărăști* (1944). La 5 sept. 1944, după capturarea navelor de către trupele sovietice de ocupație, a revenit la Serviciul Hidrografic Maritim, pe funcția deținută anterior. În 1951 a fost desemnat comandant al navei-școală *Libertatea*, iar în 1952 comandantul Detașamentului Nave-Școală. În 1954 a preluat comanda navei-școală *Mircea*, iar în toamna anului 1955 a fost mutat la Secția Studii Hidrografice, Cartografie și Documente Nautice din cadrul Direcției Hidrografice Maritime Constanța.

Comandorul Costică I. Ciocolu
(1960-1962)

S-a născut la 1 ianuarie 1933, în satul Andrieșești, comuna Hemeișii, județul Bacău. A absolvit Școala Militară Superioară de Marină, Facultatea de Artilerie (1957), Cursul I.M.O. (1987). A activat în calitate de comandant de baterie navală, pe distrugătorul *Regina Maria*–D2 (1957-1960), comandantul navei-școală *Mircea* (transformată în navă-bază) din cadrul Brigăzii 22 Dragaj (1960-1962), ofițer secund (1962-1964), respectiv comandantul *N.S. 116* (1964-1967), șef de stat-major la Divizionul Nave Auxiliare Mangalia (1970-1971), detașat la Flota de Pescuit Oceanic Tulcea, comandant pe traulerul *Caraiman* (1974–dec. 1975), comandantul dragoului de radă 9 (1976-1977), comandantul vânătorului de submarine 2 din Divizionul 50 VSm Mangalia (1983-1984), comandantul Divizionului Nave Auxiliare Mangalia (1985-1987), lector la Catedra de Practică marinărească din cadrul A.N.M.B. (10 dec. 1989–1 mart. 1990).

Comandorul Alexandru C. Hirjan
(01.01.1965 - 19.09.1973)

S-a născut la 20 martie 1926, în comuna Bordușani, județul Ialomița. A absolvit Școala Militară de Ofițeri de Marină (1949), Liceul Teoretic – Școala Medie nr. 2 Constanța (1960), Institutul de Marină „*Mircea cel Bătrân*” (1978), Cursul intensiv de limba germană (1972). A activat ca electrician constructor la Uzinele I.A.R. Brașov (1945-1947), ofițer cu navigația și transmisiunile pe navele-școală *Libertatea* și *Mircea* (mai 1949–sept. 1950), comandant subunități elevi, inclusiv comandant de batalion la Școala Navală (sept. 1950–ian. 1954), ofițer secund și comandantul dragoarelor de bază 1 și 13 din Divizionul 146 Dragoare de Bază (ian. 1954–oct. 1956), comandantul navei-școală *Mircea* (dec. 1964–sept. 1973), comandantul Divizionului 306 Nave-Școală (sept. 1973–aug. 1978), profesor la Catedra de Navigație din cadrul Institutului de Marină „*Mircea cel Bătrân*” (aug.–21 nov. 1978), ofițer 2, respectiv ofițer 1 în Biroul Pregătire de Luptă și Planificare Învățământ din Institutul de Marină (21 nov. 1978–30 nov. 1979), șeful Catedrei de Pregătire marinărească și manevra navei din cadrul Institutului de Marină (30 nov. 1979-1982). În 1982 a fost trecut în rezervă și pensionat la cerere.

Contraamiralul de flotilă Zamfir I. Petre
(05.04.1965 - 25.02.1966; desemnat la comandă
pe timpul marșului Constanța – Hamburg, comandor)

S-a născut la 3 octombrie 1923, în comuna Chioara, județul Ialomița. A absolvit Școala de Specialități a Marinei (1942), Institutul Militar de Educație Fizică și Sport (1948), Cursul de ofițeri de marină de pe lângă Școala Navală (1948). A activat printre altele ambarcat ca ajutor la Biroul I și timonier cărme orizontale pe submarinul *Delfinul* (noiembrie 1942-1 mai 1943) și submarinul *Rechinul* (1 mai 1943-noiembrie 1944), comandant militar al portului Hârșova la Sectorul Fluvial nr. 2 (aprilie–octombrie 1945), ofițer secund pe canoniera *Ghiculescu* (aprilie–noiembrie 1950), șeful Centrului Nautic (Casa Vapor) Mamaia (iunie 1958-februarie 1959), șeful Stațiunii de Pregătire Marinărească din cadrul Școlii Militare Superioare de Marină (octombrie 1960–septembrie 1962), lector la Catedra de Pregătire Marinărească, Manevre și metodică pregătirii de luptă în Marina Militară (septembrie 1962–august 1963), loctiilor al șefului Catedrei Practică Marinărească (octombrie 1964–aprilie 1966) și șeful Catedrei de Practică Marinărească la Școala Superioară de Ofițeri de Marină, respectiv Institutul de Marină „*Mircea cel Bătrân*” (aprilie 1966-1979). În luna dec. 1979 a ieșit la pensie.

Comandorul Eugen I. Ispas
(19.09.1973 - 08.09.1977)

S-a născut la 23 iulie 1934, la Tulcea. A absolvit Liceul Teoretic Tulcea (1952) și Școala Navală Constanța (2 oct. 1957). A activat ca învățător la Tulcea (1952-1953), comandant al unității de luptă A.S.A. pe distrugătorul D 9 (1957-1960), comandant al vedetei torpiloare 89 (1960-1962), comandantul Secției de Vedete Torpiloare (1962-1964), comandant de companie elevi, respectiv lector la Catedra de Pregătire Marinărească în cadrul Institutului de Marină „*Mircea cel Bătrân*” (1964-1966), ofițer secund al navei-școală *Mircea* (dec. 1966–5 oct. 1973), comandantul navei-școală *Mircea* (5 oct. 1973–1977), comandantul navei *Emil Racoviță* (1977) și comandant de divizion (până în 1981), comandantul Cursului de Scafandri de Mare Adâncime din cadrul Centrului de Scafandri (1981-1986), șef de stat-major al Centrului de Scafandri (1986-1990) și comandantul Centrului de Scafandri (1990-1991).

Comandorul Dan-Ioan Gr. Stăiculescu
(15.08.1978 - 05.03.1990)

S-a născut la 15 august 1931, în comuna Bolgrad, județul Ismail, Basarabia, astăzi în Ucraina. A absolvit clasa I la Bolgrad, clasele a II-a și a III-a la Pitești (1942), clasa a IV-a la București, Liceul Militar „D.A. Sturdza” și Liceul „Gheorghe Lazăr” București (1950), Școala Militară de Ofițeri de Marină (1957). A activat ca specialist cu navigația și transmisiunile la Divizionul Nave Auxiliare Constanța, ofițer cu navigația pe D 9 (ex-D.1), comandant al unității de luptă navigație pe dragorul de bază 14, specialist cu navigația la Divizionul Dragoare de Bază, lector la Catedra de Navigație din cadrul S.M.S.M. (sept. 1963–30 dec. 1967), ofițer cu navigația (30 dec. 1967–5 oct. 1973), ofițer secund (5 oct. 1973–15 aug. 1978) și comandant pe nava-școală *Mircea* (1 ian. 1978–mart. 1990).

Comandorul Dinu-Sorin M. Pamparău-Sălăvastru
(05.03.1990 – 2006)

S-a născut la 19 iulie 1951, în comuna Dumbrăveni, județul Suceava. A absolvit Liceul nr. 3 Suceava, Institutul de Marină „*Mircea cel Bătrân*” (1977), Cursul de specialist Arme sub Apă, Cursul de comandanți de navă, Colegiul de comandă și stat-major (1998). A activat în calitate de comandant Unitate de Luptă Arme sub Apă, respectiv secund pe vânătorul de submarine 3 *Comandor Constantin Costăchescu* din Divizionul 50 V.Sm. Mangalia (1977-1981), ofițer secund (1981–28 apr. 1990) și comandant al navei-școală *Mircea* (28 apr. 1990-2006), cu care a efectuat următoarele marșuri de instrucție: 1990, în Marea Neagră; 1993, la Istanbul; 2004, a doua traversadă a Atlanticului și participarea la regata „Tall Ships Challenge 2004”, Marmaris (Turcia, apr.–mai 2005) și în Marea Nordului (iun.–sept. 2005) și Marea Neagră, 2006.

Căpitan-comandor Gabriel Moise
(1 octombrie 2006 -)

S-a născut la Pitești, la 8 ianuarie 1970. A urmat cursurile Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, iar în 1993 a absolvit cursurile Facultății Marinei Militare, din cadrul Academiei Navale „*Mircea cel Bătrân*”, specialitatea navigație, fiind repartizat pe funcția de ofițer secund la bordul unei vedete blindate fluviale. În 1995 a ocupat funcția de comandant de pluton la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale și între anii 1996-2001 a îndeplinit pe rând funcția de scafandru de luptă, comandant de vedetă maritimă de intervenție cu scafandri și comandant serviciu de luptă navigație pe nava logistică *Midia*, în cadrul Divizionului de scafandri de luptă. Din iunie 2001 a fost promovat pe funcția de ofițer secund la nava școală *Mircea*. De la 1 octombrie 2006 este comandantul navei școală *Mircea*. La bordul navei școală *Mircea* a participat la marșuri de instrucție și regate organizate în anii 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 și 2009.

A treia traversadă a Atlanticului Marșul „N.S. Mircea” 2009

În perioada 12 aprilie – 25 august, nava școală *Mircea*, a executat un nou marș de instrucție și reprezentare având la bord un echipaj format din 190 de membri, dintre care 65 de studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și 38 de elevi de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Itinerariul a cuprins escale în opt porturi - Catania, Cadiz, Tenerife, Hamilton, Charleston, Boston, Ponta Delgada, și Melilla – dar și participarea la etapele 2, 3 și 4 ale competiției nautice „Tall Ships Atlantic Challenge 2009” din Oceanul Atlantic și Statele Unite ale Americii. Vă propunem în acest număr special al revistei *Marina Română*, o incursiune în culisele marșului velierului românesc din 2009, așa cum a fost trăit el de cadeții și echipajul ambarcat la bord. (M.E.)

Gânduri la plecare

Duminică dimineață, 12 aprilie, apelul general înainte de a se auzi comanda „MOLA”, pentru 141 de zile de depărtare fizică de tot ceea ce înseamnă casă, familie. Privim plecarea noastră la bordul navei școală dintr-un unghi pozitiv și suntem convingi că lăsând în urmă familii și pe cei dragi, ne vom îmbogăți cu noi prieteni și colegi, pentru că pentru mai bine de 4 luni nava ne va fi o doua casă.

După depărtarea de cheu, ne-am îmbărbătat unii pe alții și prin semnalele de sirenă ne-am luat la revedere de la portul de suflet Constanța. Având încă în minte imaginea de despărțire, am dublat pe rând farurile de intrare în port și cu gânduri optimiste am pornit spre largul mării. Ieșirea de la adăpostul digurilor a însemnat pentru studenți, elevi și personalul nou venit la bord un prim contact cu capriciile lunii aprilie pe această latitudine – vânt rece, în rafale și o mare cu gradul de 2-3.

Am ancorat în raionul de la travers de Cap Aurora, ceea ce ne-a oferit prilejul

de-a mai arunca o privire asupra zonei de sud a litoralului românesc și de a mai da câte un telefon celor dragi...

Luni, în jurul orei 11.30, s-a ridicat ancora, s-au instalat serviciile specifice

Antrenament în arboradă al cadeților ambarcați al bordul N.S. *Mircea*, în timpul marșului de instrucție din 2009.

Foto: Liviu Nistor

marșului și-a început periplusul către Strâmtoarea Bosfor. În zilele ce-au urmat, activitățile de la bord s-au desfășurat într-un ritm alert, studenții și elevii dând dovada unui real interes în ceea ce privește adaptarea, acumularea de cunoștințe teoretice și practice pe timpul cursurilor și dorința de a se face utili în echipaj.

În dimineața zilei de 14 aprilie, după 24 de ore în care Marea Neagră s-a arătat extrem de capricioasă, apariția Soarelui ne-a dat curaj, iar optimismul s-a reinstalat repede în rândul cadeților. Marșul a urmat planificarea și după amiază ne aflam în locul de pornire spre Bosfor.

După un instructaj temeinic și verificarea modului de ajustare a centurilor de siguranță studenții și elevii au efectuat prima urcare în arboradă.

Zilele s-au succedat într-un ritm trepidant, perioadă în care cadeții au descoperit câteva din tainele marinăriei. S-au efectuat urcări repetate în arboradă, mai întâi până la „gale” și apoi până la „cruceț”, momente în care cei cu experiență și-au demonstrat încă o dată măiestria în a cuceri înălțimile catargelor.

Chiar dacă unii cadeți s-au prezentat tremurând la baza sarteurilor, la îndemnul șefilor de far n-au avut altă variantă decât aceea de a-și depăși orice temere; căci în afară de chicotelile colegilor, ce-ar mai putea povesti la întoarcerea acasă?! E știut faptul că-n fiecare an, tinerii nou ambarcați se mândresc cu rolurile repartizate pe vergi. Având experiența urcării în arboradă, experimentând-o și pe cea a bricuitului, cu toții se puteau numi „absolvenți” ai unei prime etape de devenire profesională.

Cu gândul la mesaje trimise din țară de șeful Statului Major General și șeful Statului Major al Forțelor Navale, ne-am gândit la cei de acasă cărora le-am transmis un gând curat înconunat cu un sincer și evlavios „Hristos a înviat!”.

MmV Natalia CIOCOTIȘAN

Învierea Domnului la bordul lui *Mircea*

Ne-am început marșul nostru în Săptămâna Mare, săptămână cu o încălțare spirituală deosebită. Este săptămâna când mai mult ca oricând, credinciosul se cercetează pe sine și vine în scaunul mărturisirii pentru a-și mărturisi păcatele. Așa s-a petrecut și aici. Cabina destinată locuitului, a fost transformată în loc al mărturisirilor, făcute cu inima deschisă de tinerii aceștia. Cei care au dorit și au putut li s-au creat condițiile de a ține post. A fost Săptămâna Denilor, când în toate bisericile ortodoxe în fiecare seară s-au săvârșit aceste slujbe specifice. Datorită programului încărcat al navei am săvârșit prima denie joi seara, „Denia celor doisprezece Evanghelii”. Așa cum Mântuitorul a transformat o barcă de pescari în altar, tot așa și *Mircea* a devenit corabia lui Hristos, la puntea pentru fiind marea majoritate a echipajului care cu atenție a ascultat pasajele evanghelice relatate. În Vinerea Mare, echipajul a ascultat slujba Prohodului Domnului, precum și explicarea a ceea ce ar trebui să însemne pentru fiecare din noi jertfa pe cruce a lui Hristos.

A sosit și momentul culminant când cu un simțământ deosebit și plin de emoție în marșul navei am rostit cuvintele „*Veniți de luați lumină*”. Mulți dintre tineri spuneau: „vreau să iau și eu lumină căci niciodată nu am luat lumină direct de la preot”. Apoi s-a cântat HRISTOS A ÎNVIAT. Este ceva extraordinar ca în mijlocul mării să auzi cum răsună din piepturile atâtor tineri aceste înălțătoare cuvinte. Parcă totul era lumină în jur deși eram la miezul nopții. Am văzut pe chipurile lor bucuria momentului, iar fericirea din suflete li se citea pe față. Cu siguranță un gând bun s-a înălțat către Hristos cel înviat din morți și pentru cei de acasă. În sinea lor au rostit un pios Hristos a înviat mamă, tată, soție, copii, iubită, și pe unde cerul au primit și răspunsul: „Adevărat a înviat”.

Preot militar Dumitriu TORINO

„Toate pânzele sus”, spre Cadiz

Mă deplasam pe dana unității militare 02028, îndreptându-ne spre *Bricul Mircea* – pe atunci – despre care între timp am aflat că se numește „3 Masted Barque”-barc cu trei catarge - locul unde urma să ne petrecem următoarele patru luni. După ceremonialul ce s-a desfășurat la plecarea noastră, sub privirile părinților, prietenilor, familiilor, în sunetul muzicii militare ne-am desprins ușor de mal, entuziasmați și cu gândul la viitoarea noastră experiență. Sub comanda domnului căpitan-comandor Gabriel Moise am intrat imediat în roluri neavând prea mult timp să cugetăm la ceea ce tocmai se petrecuse.

S-au stabilit carturile, orele de curs, grupele la bucătărie etc. Eram puțin dezorientată la auzul sonerilor care anunțau pe navă executarea unor activități cum ar fi: adunarea, veselări pregătesc masa, ofițerul de gardă pe navă la cameră; dar cel mai ușor de reținut și cel mai plăcut sunet pentru noi a fost cel format din trei puncte, „țâr-țâr-țâr” de trei ori și care înseamnă „liber de la orice activitate”. La primul serviciu de „curier de cart” mi s-a părut puțin cam ciudat faptul că trebuia să suflu în aceea siflee în care au suflat și alții înaintea mea. Pentru mine era foarte neigenic și am șters-o îndelung. În timp, mi-am dat seama că nimeni nu a pățit nimic, chiar dacă nu a fost dezinfectată de fiecare dată cu spirt.

Cartul la timona mi-a trezit total simțul responsabilității, repetându-mi în gând că nava este condusă și de către mine, o verigă a lanțului de comandă, și realizam că la cea mai mică neatenție, se puteau întâmpla lucruri cu urmări deosebite, bandarea într-un bord foarte tare sau deplasarea în direcție greșită.

Totul a decurs conform planului și nu avusesem rău de mare ca alți colegi până într-una din zile, când, marea a atins gradul

trei. Mă simțeam ca într-un lift ce urca și cobora haotic și ca să nu fiu egoistă am împărțit cu peștii masa mea de prânz.

Nu m-am dezmeticit bine, că am văzut nava acostată la cheu în portul Catania, un mic orașel din partea de Sud a Siciliei la poala majestuosului vulcan Etna încă cu crestele albe de zăpadă. Escala tehnică a durat patru zile, care au fost când reci și ploioase, când inundate de un soare arzător, timp în care și eu am avut nevoie de puțină refacere după zilele cu „rău de mare”.

Au urmat alte nouă zile pe mare, pentru traversarea mării Mediterane, ieșirea prin strâmtoarea Gibraltar și urcarea spre nord până la Cadiz. Am continuat activitățile de instruire și am început să mă deprind ca și marinăr cu activitățile specifice.

Am zărit la orizont munții Siera Nevada cu creste albe de zăpadă iar o zi mai târziu am ajuns în preajma vestitelor „Coloane ale lui Hercule” respectiv Gibraltar.

Dimineața aceia a fost una ceoasă și cu apele învolburate de la un vânt rece și neprietenos. Malul african al strâmtoarei nu s-a putut fotografia sau filma datorită unei păcle dense. Eu mai așteptam încă să găsesc căldura latitudinilor sudice spre care pornisem. Ieșirea în ocean m-a găsit la timonă cu ochii pe aparatele de măsură, loch, repetitor giro și indicatorul de poziție al cărmei. După ieșirea din cart drumul până la Cadiz a fost așa cum mi s-a părut de altfel foarte scurt.

Cadiz, un oraș port din Spania unde termometrul se încăpățâna să scadă sub 25 de grade. Aici am staționat de asemenea patru zile. A fost un timp în care m-am bucurat de peisajul întâlnit și de vederea unor locuri încărcate de istorie și de contopirea mai multor culturi de-a lungul secolelor.

Surpriza - una specială - s-a petrecut totuși prin organizarea de către Consulu

Cadeții de la bordul N.S. *Mircea*, luându-și „la revedere” de la familii, la plecarea în marșul de instrucție, 2009.

Foto: Bogdan Dinu

Foto: Liviu Nistor

Se strâng și se înfășoară velele - aspect cu studenții la lucru pe vergi, 2009.

Foto: Bogdan Dru

Aspect din interiorul cuirasatului muzeu G. Averoff, din Golful Fallo.

General al României la Sevilla a excursiei în orașul Sevilla, excursie la care am participat nefiind servicii în acea zi. Acolo timp de aproape opt ore am vizitat catedrale, palate ce au aparținut pe rând și șecilor dar și regilor sau granzilor de Spania; străzi cu case ale oamenilor de rând cu gratii duble la ferestre și obloane de lemn dantelat pentru a ascunde chipurile soților închise după acele ziduri în vremuri de demult. Casele aveau curți interioare ornate frumos și bogat cu flori multicolore în ghivece de diferite dimensiuni.

Străduțe înguste pietruite, care să permită umbrirea direct de la zidurile caselor sau să poată fi ușor acoperite cu rogojinii întinse între balcoane pe timpul orelor de caniculă. Aici chiar am avut parte de caniculă. De la Cadiz am pornit pe o temperatură a aerului de 24 de grade, iar după parcurgerea a 120 de km până la Sevilla în aproximativ o oră și zece minute am ajuns la o temperatură a aerului de 38 de grade celsiuz. Autostrada a făcut ca deplasarea să pară o joacă, timpul să treacă ușor și datorită peisajelor pe care le descopeream pentru prima dată

Pot spune de fapt că și cea de-a doua excursie la care am participat a avut o încălcare deosebită. Acest lucru s-a petrecut pe timpul vizitei la San Fernando. Aici am vizitat Muzeul de Istorie al Marinei, al doilea ca mărime din Spania așa cum ne asigura ghidul.

Atracția majoră am aflat de la ofițerul de legătură era vizitarea Panteonului Navigatorilor Iluștri, locaș de cult, în fapt o catedrală ce a fost construită și extinsă de-a lungul mai multor secole. Aceasta nu este deschisă publicului larg și chiar ofițerul de legătură o vedea pentru prima dată. Acolo sunt înmormântați simbolic toți cei ce au sfârșit pe mare și nu putut avea parte de un mormânt adevărat. Locul este sacru și încărcat de o istorie a unei națiuni ce a dezvoltat în anumite perioade istorice cea mai mare flotă de război dar și comercială.

Am revenit la Cadiz, am mai cumpărat câte ceva mărunțișuri și suveniruri și ne-am pregătit sufletește pentru o nouă perioadă de marș de la Cadiz la Tenerife.

Elev frunțas **Loredana DOBRE**

Impresii din Tenerife

Ne apropiam încet de insulele Canare, în special de capitala acestor insule, minunata Santa Cruz de Tenerife. Cu doua zile înainte de Tenerife am desfășurat și întins velele, și pentru prima oară am simțit concret diferența dintre a naviga cu vele sau cu motorul.

Liniștea specifică navigației cu vele a inundat nava și doar valurile ce izbeau din babord în bordaj se făceau auzite. Odată ajunși în zona de la nord de Tenerife a trebuit să strângem velele după care să ocolim insula pe la vest și sud până la locul de ancorare. Ajunsesem cu 24 de ore mai devreme și urma să așteptam la ancora până a doua zi dimineața. Am primit permisiunea să intrăm în port, unde am fost întâmpinați de oficiali ai Sail Training International (STI). Aceștia ne-au prezentat evenimentele planificate și activitățile ce vor avea loc în zilele de staționare.

Foto: Liviu Nistor

Aspect din timpul concursului de șah.

Foto: Liviu Nistor

Locul I la concursul de șah - elevul frunțas Bogdan Ionuț Daraban.

Foto: Liviu Nistor

Reprezentatie de dansuri țigănești.

Foto: Liviu Nistor

Velulul Jolie Brise luat la remorcă de N.S. Mircea.

Am fost informați de asemeni și despre obiectivele turistice pe care le putem vizita. Imediat după ce au plecat oficialii STI și ofițerul de legătură din partea marinei militare Spaniole, eu și colegii mei a trebuit să ne schimbăm în ținuta de lucru pentru a evacua de la bord materialele plastice, hârtie, carton și lemn depozitate în leșt pe timpul marșului de la Cadiz la Tenerife.

A doua zi am ieșit la plimbare pentru a mă destinde, pentru a vizita minunatul oraș ce s-a dovedit a avea multe parcuri, bine îngrijite, pline de flori, cu statueti și minunați palmieri. Am fost încântat de modul cum orașul este structurat și cât de bine este întreținut. Majoritatea dintre noi a admirat și a rămas impresionată de minunata casa de operă din Tenerife cu un design foarte futurist asemănător operelor din Sydney -Australia.

Tot în aceeași zi am avut loc jocurile sportive. Toate echipele participante erau formate din membrii echipajelor navelor participante la cursa velierelor. Colegii noștri au ieșit învingători în toate probele sportive lucru ce m-a bucurat foarte mult. În după-amiaza aceleiași zile am participat la parada echipajelor, oferind astfel celor prezenți un adevărat spectacol. Apoi am luat parte împreună cu toate echipajele la o petrecere extraordinară, special organizată pentru cadeți, unde ne-am distrat cu toții pe cînte am schimbat impresii și am făcut cunoștințe noi.

Următoarele zi am fost invitați să făcăm o excursie cu înconjurul insulei, un adevărat tur de forță. Aveam să facem prima oprire în stațiunea renumită Porto de la Cruz, o stațiune frumoasă dealtfel, dar în același timp mult mai scumpă și cosmopolită decât propria noastră stațiune - dacă e să fac comparații - Mamaia. În continuare am pornit spre muntele Teide, munte vulcanic răsărit din mare, pilonul central al insulei și care are o altitudine de 3700 de metri.

Odată cu urcarea pe versanții abrupti, pe care șoseaua șerpuia evitând prăpăștiile ce creau fiori celor din autocar, presiunea atmosferică scădea înfundându-ne urechile. Am parcurs în câteva zeci de minute „zone climatice” diferite, cu vegetație specifică și deosebită, resimțind variațiile semnificative de temperatură pe altitudine. O adevărată minune a naturii.

Am revenit la N.S. Mircea având noi și frumoase impresii precum și multe fotografii. A doua zi de la primele ore ale dimineții marcam împlinirea a șaptezeci de ani de existență în serviciu în Forțele Navale a Navei Școală Mircea.

Plecarea noastră din Santa Cruz a fost una grandioasă, noi fiind singurul echipaj care la plecarea am dat salutul de sus din înălțimea arborilor, desfășurați pe vergi. Așa am pornit, cu optimism, să participăm la parada velierelor și să luăm startul în cea mai dificilă perioadă a marșului - traversada Atlanticului. Am făcut ceea ce ne-am propus și asta îmi umple inima de mândrie și satisfacție.

Student caporal **Mihai ANDREI**

Tall Ships Atlantic Challenge 2009

În cele 47 de zile ce s-au scurs de la plecarea navei școală Mircea din portul Constanța s-au parcurs 4700 mile marine, din care 1400 mile marine exclusiv cu vele, pe durata a 14 zile de la plecarea din Santa Cruz de Tenerife.

Aflată la linia de start a celei de-a doua etape a competiției Tall Ships Atlantic Challenge 2009, alături de veliere din clasa A, B și D, nava școală Mircea a stabilit un nou record pentru acest tip de navigație. Marșul cu vele continua, Mircea înaintând cu o viteză medie de 5 noduri, în încercarea de a ajunge până pe 12 iunie la Hamilton - Bermuda și de a realiza astfel prima traversadă exclusivă cu vele. Dar, pe lângă priceperea echipajului și dorința arzătoare a tuturor cadetilor de a-și aduce contribuția la scrierea unei noi file în istoria celor 70 de ani ai navei școală Mircea, va fi nevoie și de ajutorul zeului Eol. De altfel, lipsa vântului a făcut în ultimele zile și prima „victimă”, nava școală Etoile din Franța fiind nevoită să pornească motoarele și să se retragă din competiție. Capitan-comandor **Liviu NISTOR**

Aspect de la parada echipajelor în portul Charleston, SUA, 2009.

Etapă Tenerife – Hamilton în plină desfășurare

Iată-ne ajunși în cea de-a cincisprezecea zi de navigație neîntreruptă cu vele. Am parcurs peste 1800 mile marine și ne menținem pe un onorabil loc 5, în ciuda faptului că în ultimele 3-4 zile vântul a fost destul de capricios ca intensitate și cu dese schimbări de direcție. Aceasta a făcut ca lucrul în arboradă să se desfășoare la cele mai inedite ore din zi și din noapte. Experiența acumulată de studenți și elevi sub atenta supraveghere a instructorilor a făcut însă ca totul să pară ușor și firesc, manevrele fiind caracterizate de siguranță și acuratețe.

De altfel, marșul este solitar. Pe radar nu a mai apărut nicio navă de câteva zile bune. Singurul contact pe care îl avem este prin radio cu organizatorii competiției ce se află în barca la bordul navei reușii *Kruzenshtern*.

Miercuri, 27 mai, am primit salutul unui pui de balenă care probabil din curiozitate a sărit din apă în bordul tribord de trei, patru ori și a poposit un timp în zona pupa, după care s-a îndepărtat.

Sâmbătă, la bordul navei școală *Mircea* s-a desfășurat un spectacol de divertisment cu desemnarea din rândul cadetilor a Mister Atlantic pe locul I, Mister N.S. *Mircea* pentru locul al II-lea și Mister Artimon pentru locul al III-lea. Reprezentațiile au fost dintre cele mai variate – scenete, stand up comedy, dans, cântec, demonstrații de arte marțiale. După un mic recital de ploaie navigăm în cu unele intrări în rulu accentuat datorită unor „gropi” formate de o hulă ce se manifestă la adâncime.

Competiția continuă!

Căpitan-comandor Liviu NISTOR

Aventura Atlanticului

Liniștea cu care ne obișnuisem pe timpul celor 16 zile și 5 ore de navigație cu vele s-a disipat în zorii zilei de 3 iunie 2009, când am început pregătirile pentru o misiune mai rar întâlnită de nava școală *Mircea*, remorcarea navei *Jolie Brise*. Velierul din clasa „D” apartine Dauntsey School și navigă sub pavilion britanic. Acesta a fost construit în anul 1913 și participa la regată cu un echipaj de 12 membri. Nava a solicitat sprijin organizatorilor, fiind în imposibilitatea de a se deplasa spre următorul port de escală, Hamilton, datorită lipsei resurselor necesare. *Mircea* a răspuns pozitiv apelului organizatorilor competiției.

Astfel, s-au reorganizat serviciile, în vederea asigurării unei veghe la remorcă, s-a verificat și pregătit pentru manevră parâma de remorcă, s-a instalat un proiector suplimentar la pupa pentru

a putea supraveghea remorca și s-au pregătit luminile specifice remorcajului conform COLREG.

Primul gând al dimineții de 4 iunie a fost îndreptat spre căutarea în zare a navei *Jolie Brise*. Într-adevăr, după ce pe timpul nopții s-a navigat pentru ralierea acestui velier, la orele 06.00 se afla în raza de vizibilitate, la aproximativ 20 de cabluri în relevment prova tribord 20 de grade. La ora 07.15 au fost demarate operațiunile specifice remorcajului. După aproximativ 50 de minute operațiunea de legare a fost finalizată, iar la ora 08.10 *Mircea* a pornit motorul principal și a cuplat încet înaintea.

Bermuda, sosim! Și nu oricum ... împreună cu *Jolie Brise*.

Căpitan-comandor Liviu NISTOR

Gânduri după prima traversadă

Ar fi lesne de închipuit ca n-am putea spune prea multe despre cele 22 de zile în care nu am zărit în jurul nostru decât întinderea oceanului. Însă din perspectiva studenților și a elevilor traversarea Atlanticului a însemnat o perioadă plină de evenimente plăcute în care dorința de cunoaștere a învins teama de necunoscut.

Planul de învățământ a fost desigur prioritar astfel încât, cea mai mare parte a timpului am dedicat-o cursurilor, seminarelor și studiului. Tot în această perioadă am susținut o parte din colocvii și examene unde notele au fost foarte mari, cu unele excepții, dar fără nici un restanțier.

Un alt fapt ce trebuie menționat este desfășurarea celei de-a doua etape a regatei. *N.S.Mircea* a reușit să parcurgă doar cu vele o distanță de aproximativ 1900 mile marine. Din păcate velele s-au strâns înainte de ziua stabilită inițial de organizatori deoarece alizeul de N-E specific longitudinii de 5-30 grade nu a mai favorizat navigația cu vele. În plus un velier participant la regată a solicitat sprijinul nostru pentru a putea ajunge la

Detasamentul de defilare și membrii echipajului *Jolie Brise* înainte de plecarea în parada, la Hamilton, Bermuda.

Căpitan-comandorul Gabriel Moise și elevul frunț Mădălina Bisoc la festivitatea de premiere, în portul Hamilton.

țimp în Bermuda deoarece capacitatea sa de stocare a combustibilului fiind mică ar fi fost nevoit să-și continue drumul către insulă cu vele, ceea ce ar fi însemnat să ajungă în portul Hamilton cu întârziere destul de mare.

Tot echipajul navei noastre a fost extrem de fericit că a putut oferi ajutor semenilor aflați la greu. Buna dispoziție la bordul navei a fost menținută și datorită unui concurs-spectacol organizat prin colaborarea tuturor categoriilor de personal: cadre militare, cadre didactice, studenți, elevi și SGV. Pe lângă acumularea de cunoștințe noi în domeniul marinăriei, traversarea ne-a dat și lecții de viață: am învățat să fim răbdători, să ne stăpânim emoțiile, iar la nivel de grup să fim uniți și să luăm decizii favorabile pentru întreaga echipă.

Am ajuns în Bermuda și suntem totuși nerăbdători să vizităm obiectivele turistice din această zonă unică a lumii. Trăim așadar una din cele mai frumoase perioade ale vieții.

Student caporal Sergiu-Ionuț RUJAN

Cu „Mircea” de la Tenerife la Bermuda

Un real examen al vieții și această etapă de instruirea a unei noi generații de maeștri militari de marină. Viața pe mare a dovedit încă odată dacă mai era nevoie, că include foarte multe pericole, obstacole ce trebuiesc depășite, dar și satisfacții. O nouă aventură peste care a

Comandorul dr. Corneliu Bocai alături de studenți, în portul Charleston.

Căpitan-comandorul Gabriel Moise, comandantul N.S. *Mircea* la festivitatea de premiere a regatei, în portul Hamilton.

trebuit să trecem cu brio, eu și colegii mei. Am avut de învățat o mulțime de lucruri noi și folositoare și pe care să le acumulăm ca experiență necesară pentru înfruntarea și a altor obstacole ce le vom întâlni de acum înainte.

În acest timp am învățat ce înseamnă să fii marinar adevărat, să fii sprijinit și să oferi ajutor pe mare. Nava noastră a luat la remorcă o navă sub pavilion britanic – velierul de clasă „D” – *Jolie Brise*, oferindu-i sprijinul de care aveau nevoie atunci când din lipsa vântului nu mai puteau naviga cu vele. Am observat la membrii echipajului, marinari cu experiență, naturațea acestui gest și m-am bucurat mult că am fost martorul unui asemenea eveniment. A fost o lecție de viață pentru noi toți dar și pentru marinarii de la bordul navei *Jolie Brise*, care au înțeles ce înseamnă să fii ajutat atunci când ești în impas.

Bineînțeles că prin câteva gesturi de la distanță, totul s-a format într-o prietenie între cele două echipaje și probabil eoul se va resimți, iar amabilitățile și reciprocitățile vor exista odată ce ne vom reîntâlni în port. Despărțirea a fost de asemenea prietenoasă cu saluturi marinărești din partea lor și sunete de sirene date de cele două nave. Putem spune că în această etapă a regatei am reușit să lăsăm o impresie foarte frumoasă și vrem să continuăm în aceeași notă.

Emoția finalului de traversadă este cu atât mai mare cu cât gândesc la ceea ce am făcut cu mult timp înainte renumiți navigatori în alte condiții și cu alt suport

Verificarea cunoștințelor tehnice despre sextant și modul de utilizare.

Întreceri sportive pe plaja Insulei Bermuda.

tehnic. Sunt mândru alături de colegii mei că ne putem forma ca adevărați marinari, și că vom duce peste mări și țări tradiția și spiritul N.S. *Mircea*.

Elev frunțas Marian CARSON

Traversada - prilej de instruire marinărească

După 23 de zile iată că ajungem să vedem din nou pământ, mai exact Insula Bermuda. Aceasta, nu strigând „PĂMÂNT” așa cum a făcut-o pe vremea lui Columb, Juan Rodriguez Bermejo – marinarul care se afla în gabie în momentul când s-a zărit uscatul. Astăzi, mijloacele moderne de detecție și orientare pe mare, și în speță radiolocația de la N.S. *Mircea* ne-au permis să anticipăm cu mult timp înainte „ivirea” pământului.

A fost o traversadă care s-a derulat în condiții normale, în sensul că nu a plictisit pe nimeni, nici chiar pe studenți și elevi, deși întrebările de genul „cât mai avem” au circulat zilnic. Pot afirma în schimb că nimeni nu s-a plictisit grație, zic eu, unui program bine gândit și diversificat care a îmbinat instruirea prin cursuri teoretice și activități practice (în special, cu programe de relaxare și distracție oferite întregului echipaj). Acestea au constat în trei concursuri (concursul de șah, cel mai bun cunoscător al N.S. *Mircea* și skandenberg), filme artistice care au rulat la puntea centru și până la un frumos spectacol artistic montat de un grup inimos de studenți, elevi și SGV în regia profesorului Alexandru

În marș spre portul Boston, SUA.

Baciu și M.m.V Natalia Ciocotișan pentru toți cei de la bord.

Așadar momente plăcute și frumoase care au ținut psihicul studenților, elevilor, S.G.V-ilor și de ce nu și al unor cadre militare mai tinere, la cote normale făcându-i să mai uite de cei dragi de acasă.

Noaptea în Oceanul Atlantic au constituit un bun prilej pentru exersarea și punerea în practică a cunoștințelor de navigație astronomică, de către studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Nici carturile la timonă sau la mașini, ce au fost executate de către elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale nu au fost ușoare, și sigur s-au lăsat cu „urme” benefice în formarea deprinderilor în cele două specialități.

Obiectivele stabilite pe timpul acestei traversade și-au pus amprenta asupra călirii fizice și în special psihice a tuturor marinarilor care s-au obișnuit ușor cu un program de apă restrâns și economic sau cu alte restricții și servituți specifice navei.

Acum, după etapa a doua a regatei, pot aprecia, că atât nava cât și echipajul s-au comportat exemplar. Am început să

ne gândim deja la cea de-a treia etapă (Bermuda-Charleston), mai precis la tactica pe care să o abordăm întrucât vrem să îmbunătățim performanța actuală, adică locul 5 în finalul etapei abia încheiate, mai ales că în această etapă numărul velierelor participante se va dubla.

Comandor dr. **Corneliu BOCAI**

„Știință” pe și în valuri

Aflându-mă în premieră la bordul *N.S. Mircea* în calitate de cadru didactic, primele două luni au făcut ca misiunea mea să reprezinte un episod autentic de viață trăită din plin, fiind dificilă însă deosebit de frumoasă.

Satisfacerea cerințelor programei de învățământ la *Mircea* reprezintă un aspect delicat al marșului de instrucție. Condițiile de la bord oferă în linii mari posibilitatea desfășurării în parametri normali a procesului de învățământ teoretic. Numai prin efectuarea practicii și a perioadei de stagiul la bordul navei pot fi atinse obiectivele propuse pe linie educațională specifice.

Pentru acestea din urmă contextul este optim din perspectiva ambelor specializări, atât navigație cât și electromecanică. Viitorii ofițeri de punte beneficiază de instruirea clasică marinărească, reprezentată de navigația astronomică pe baza apanajului tehnic clasic (sextant, cronometru, table nautice, efemeride, girocompas), precum și de familiarizarea și exploatarea aparatului modern de navigație ce nu lipsește de la bord (radar, GMDSS, hărți electronice, INMARSAT etc.).

De cealaltă parte, studenții electromecanici, se bucură de o familiarizare complexă cu profilul specializării, executând serviciul de cart în Compartimentul Mașină (C.M.). În paralel cu acesta, le sunt prezentate documentațiile specifice agregatelor din C.M. (motor principal, grupul electrogen, instalații auxiliare, tablou distribuție principal etc.), precum și instrucțiuni de exploatare și supraviețuire a acestora. Materiile predate sunt de natură tehnică, necesită desene, scrierea de formule de calcul complexe și exemplificări suplimentare operațiuni mai greu de executat în condițiile unei mări agitate. Predarea desigur are unele servituți determinate de factorii de mediu,

profesorii găsiind de foarte multe ori soluții ingenioase. Studiul la aceste materii necesită un efort suplimentar pe care desigur studenții trebuie să și-l asume. Activitățile pe care le vor desfășura și după absolvirea Academiei vor avea ca loc de desfășurare în același tip de mediu – pe mare, la bordul navelor, în spații nu foarte generoase....

Totuși, în pofida acestor inerente impedimente, am asigurat o desfășurare decentă a materiilor predate finalizând în condiții bune deja două dintre ele. Am susținut integral numărul de ore alocate fiecărei materii în parte, am stimulat studenții prin diverse procedee, metode și atitudini specific academice, pentru a da un randament cât mai bun.

Preparator universitar
Alexandru BACIU

Impresii la jumătatea marșului

Și acest marș precum cele anterioare a debutat în nota cu care noi, membrii mai vechi ai echipajului ne-am obișnuit - foarte multe activități pe unitatea de timp.

Eu personal servesc la bordul acestei nave din anul 1999 și în fiecare an, de la reluarea desfășurării de către studenți și elevi a practicii la *N.S. Mircea*, respectiv anul 2003, am instruit alături de alți colegi generație după generație.

După cum se știe anul acesta, pe data de 12 aprilie am molat paramele și ne-am desprins de la cheul de staționare permanentă din portul Constanța. Executarea unei noi traversade a Atlanticului aducea acest marș pe locul al treilea ca durată din toate timpurile. Pentru mine era o repetare a unei experiențe pe care am avut-o cu cinci ani mai devreme în marșul din anul 2004.

Tinerii plini de speranță, dornici de a cunoaște lucruri și locuri noi se despărțeau de familiile, de cei dragi și porneau în parcurgerea unei noi etape a vieții: de instruire a lor ca viitoare cadre ale Forțelor Navale, fără a ști multe lucruri concrete despre ceea ce avea să urmeze.

Instruirea lor a debutat imediat după dublarea farurilor de la intrarea în portul Constanța, fără a irosi timpul atât de prețios. Pe grupe, repartizați câte unui cadru de la bord – din echipajul permanent, au început cunoașterea navei și a regulilor de comportare la bord.

Nu le-a trebuit foarte mult timp și odată cu completarea carnetelor serie de luptă au trecut la cunoașterea arboradei și greementului navei. Aici lucrurile s-au complicat deoarece elevii nu parcurseră discipline de pregătire în domeniul marinăriei. Știam că, pe de altă parte și instructorii de la școală predau concomitent noțiunile teoretice de „Pregătire marinărească” tocmai pentru atingerea obiectivelor majore de a cunoaște ceea ce înseamnă arborada, greementul, velatura și apoi formarea deprinderilor de

a manevra și mâinii velele.

Cu foarte multă atenție în ceea ce înseamnă lucrul în siguranță pe punte sau în arboradă, cu seriozitate dublată de foarte multă muncă, am reușit ca până în insulele Canare să fim în măsură să aliniem pentru participare la etapa de regată Tenerife - Bermuda un echipaj instruit în ceea ce privește lucrul și manevra arborilor și velelor.

Traversada a fost din nou un examen dificil cu 23 de zile de marș, iar ceea ce a făcut-o unică și magnifică au fost cele 17 zile de navigare continuă cu vele. Acum la jumătatea marșului pot spune că sunt mândru de ceea ce am realizat cu cadeții de la arborele Trinchet.

Marinăria mai are pentru ei multe lucruri pe care încă nu le stăpânesc iar eu mă pregătesc să le împărtășesc în etapa reprezentată de a doua jumătate a marșului. Colaborând unii cu alții având interese comune putem progresa și obține rezultatele remarcabile pe care sunt sigur, fiecare și le dorește.

Mm I **Adrian TĂLMACIU**

Insula Bermuda

Încă de când ne-am apropiat de insulă simțeam că o să rămân plăcut surprinsă de această fermecătoare insulă pe nume Bermuda. Primirea noastră a fost una călduroasă, întâmpinați de organizatorii care abia așteptau sosirea noastră pentru a ne povesti despre această insulă și locurile pe care le puteam vizita. Staționarea noastră coincidea cu împlinirea a 400 de ani de când insula a fost locuită de englezi.

Despre localnicii de pe insulă pot spune că sunt foarte politicoși și primitori, încântați de prezența noastră de parcă așteptau sosirea noastră de mulți ani. Au fost impresionați că știm să vorbim limba engleză foarte bine și am putut să comunicăm cu multă dezinvoltură. Oriunde mergeam ne salutau și ne întrebau de unde suntem și ei erau foarte curioși să afle cât mai multe despre noi, despre tradițiile din țara noastră. Erau atât de curioși, încât

voiau să cunoască România, unii chiar au spus că o vor vizita cât de curând vor putea.

Aceasta insulă spun iar „fermecătoare” o să rămână mereu în amintirea mea precum și dorința de a mă întoarce ori de câte ori voi avea prilejul.

Elev frunțas **Nicoleta ALEXANDRU**

Există și am fost acolo

„... a modestly small island” e ceea ce poți citi în dreptul indicatorului „BERMUDA”. Cu o populație de numai 62.000 de locuitori, Bermuda a devenit legendară prin splendoarea naturii și atmosfera sa caldă și primitoare. Chiar dacă „La Bermuda” a apărut pentru prima oară pe hartă în 1511 aceasta a fost cunoscută înainte, de către exploratori ca „Insula Diavolilor”.

Nord, sud, est, vest – nenumăratele insule din Bermuda imită perfect granița dintre albastrul turcoaze al oceanului și rozul nisipului. În sud, prezintă o deschidere favorabilă spre reciful de corali, o tentație pentru cei ce practică sporturi subacvatice „Scuba diving”, „Snorkeling”, „Helmet diving”. Alătea lucruri de descoperit, atâtea peisaje cu care să îți încanți sufletul și privirea încât niciodată nu o să te întreb ce să faci, ci cum să găsești suficient timp să le faci pe toate.

Ceea ce dă un accent puternic acestei elegante insule, sunt politețea și amabilitatea celor ce cu drag vor să împărtășească din frumusețile celor peste 180 de mici insule ce dau contur acestei frânturi din paradis.

„What a wonderful way to recharge your soul!”

Student caporal **Anca GHIDIRIM**

Spiritul Bermudei

032°23'-latitudine nordică și 064°42'-longitudine vestică, pentru un navigator – simplu; Hamilton - Bermuda, pentru un om obișnuit - enorm de mult. Aici găsești un arhipelag în care Dumnezeu a așezat 181 de insule și insulițe apărute fiecare

Bricuirea punții înaintea escalei în portul Charleston.

Foto: Liviu Nistor

Foto: Liviu Nistor

N.S. Mircea în portul Hamilton din Insula Bermuda.

de câte un fort, unite între ele prin poduri, un colț de paradis în peisajul căruia noi și *Mircea* ne-am aflat mai mult decât ne-am fi așteptat.

Aerul aristocrat al cochetului și sofisticatului oraș Hamilton, capitala Bermudei, împânzit de case de vacanță ce respecta același tipar: exclusivist, extrem de scump pare ca ne-a priit deși nu eram de-ai locului, toți fiind etuziasmați. Așteptările ne-au fost repede depășite încă din momentul în care o parte din organizatori au urcat la bordul lui *Mircea* încântându-ne cu amabilitatea și ospitalitatea tipică celor de aici, a bermudezilor. Surprinzător pentru noi echipajul, *Mircea* a avut parte de cei mai mulți vizitatori, și surprinzător pentru ei mare parte a echipajului nostru vorbește limba engleză fluent putând astfel răspunde curiozităților turiștilor și întreține o atmosfera atrăgătoare la bordul navei apreciați pentru curătenia ireproșabilă.

„Îți vine să crezi ca au plaje cu nisip roz?” m-a întrebat unul din colegi ce a reușit să se aleagă cu amintiri superbe pe plaja cu nisip roz, ce-i drept fotografiind anumite aspecte ale ei în toil zilei. Pentru moment nu l-am crezut dar m-am convins cu ochii mei. Fiecare zi a fost diferită, fiecare oră, minut, clipă, tot felul de întreceri sportive la care și de aceasta data

am ținut steagul sus, excursii, petreceri pentru destinderea echipajelor.

Un moment în care noi cei de pe *Mircea*, cum eram cunoscuți în Bermuda, am atras aplauzele locuitorilor a fost parada militară la care ne-am prezentat ireproșabil defilând exemplar. De asemenea ziua ieșirii din port am făcut-o să fie specială oferindu-le locuitorilor insulei și turiștilor prezenți un ultim și unic spectacol: urcătul în arboradă, noi fiind singurii ce au îndrăznit la acest gest.

Ziua Reginei, o sărbătoare importantă pentru bermudezi a coincis cu ziua despărțirii pentru noi de Bermuda, zi în care velierele participante la competiție au fost conduse cu alai la start de o mulțime de nave, ambarcațiuni mai mari sau mai mici. A fost pentru prima dată când am văzut o aglomerație maritimă de genul acesta, dacă pot să o numesc așa.

E greu să exprim în cuvinte ceea ce am întâlnit și am trăit în Bermuda, pentru că nu mi le găsesc, dar nici nu vreau să încerc pentru că-mi va fi greu, prefer să păstrez trăirile vii în suflet.

Spunem cu toții „Good bye Bermuda!” - pregătiți să cucerim și ceea ce ne-a mai rămas din Atlantic...

See you soon, Bermuda! Who knows?!

Student caporal
Bogdan George BELCIU

Instantaneu din timpul examenului la „Dispozitive și circuite electronice” a studenților de la specialitatea navigație.

Bermuda

„Trăiește clipa” ar putea fi cea mai potrivită deviză pentru stilul de viață adoptat de toți cei care trăiesc pe meleagurile Bermudei cât și pentru cei ce o vizitează.

După cele trei săptămâni în care am văzut numai apă și cer putem spune că am ajuns pe un tărâm de basm, odată acostați la dana pentru veliere din Dockyard fiecare vedea siglei-lemblemă desenată în 2004 odată cu intrarea lui *Mircea* în acest port.

Fiind a doua zi de Rusalii cei care nu erau servicii au beneficiat de învoire în zona Dockyard. Au putut vizita Muzeul de istorie al Marinei și delfinariul Delfin-Quest, iar în zilele următoare ne-am îndreptat

atenția spre grădina botanică, acvariu și stațiunile de pe insulă.

Pentru a ne lăsa amprenta navei noastre câțiva dintre colegi au pictat noua emblemă a N.S. *Mircea* alături de cea din 2004. După trei zile petrecute în Dockyard ne-am deplasat spre portul Hamilton având la bord și o parte din staff-ul Sailing Training International.

Cu prilejul împlinirii a 400 de ani de când primii coloniști au ocupat insula s-au organizat petreceri de către instituțiile locale la care au participat Guvernatorul Insulei, Premierul Bermudei, Consulul S.U.A în Bermuda, precum și președintele Tall Ships Racing și comandanții navelor prezente în cursă.

În dimineața zilei de 13 iunie am avut deosebită plăcere de a asista la defilarea cu muzică a Regimentului din Bermuda cu ocazia aniversării zilei reginei Elisabeta a II-a. Seara, la festivitatea de premiere pentru concursurile sportive și etapa de regată, premiile au fost înmânate de Premierul Bermudei dr. The Hon. Ewart Brown și managerul cursei Paul Bishop.

Ultima seară s-a încheiat cu o altă petrecere în aer liber în parcul Regina Victoria. Voia bună ne-a însoțit pe tot parcursul celor șapte zile cât am vizitat și contemplat aceasta minunată insulă. Știm cu siguranță că ne va fi dor de acest port, de oamenii locului, de ospitalitatea lor și putem spune cu mâna pe inimă că a fost o binecuvântare după cele trei săptămâni continue petrecute pe ocean.

SGV Andreea ȚURLIĂ

Conferință medicală

În data de 13 iunie, la bordul N.S. *Mircea* s-a desfășurat un simpozion medical cu tema „Cazuistica medicală la bordul navelor pe timpul traversării Atlanticului și Masuri de prevenire a îmbolnăvirilor cu virusul gripal A/H1N1”. Au participat 7 cadre medicale de pe navele participante la „Tall Ships Atlantic Challenge 2009”. În cadrul discuțiilor s-a evidențiat faptul că spectrul îmbolnăvirilor la bordul navelor este destul de larg, fiind acoperită atât medicina clinică cât și specialitățile chirurgicale. Un alt subiect de discuție a fost pandemia de gripa 2009, cunoscută și drept gripă porcină. Aceasta este răspândirea globală a unei noi tulpini de virus gripal A sub tipul H1N1, identificată în aprilie 2009.

Toți participanții au avut aprecieri pozitive atât despre ideea cât și despre

Examen la Teoria sistemelor cu reglaj automat.

Foto: Liviu Nistor

Foto: Liviu Nistor

Studentul caporal Ghidirim Anca măsurând înălțimea la stea.

modul de organizare și desfășurare a acestei activități. S-a exprimat dorința ca acest gen de întâlniri și discuții să continue și în celelalte porturi, în spirit de prietenie și cooperare, pentru a schimba opinii și a împărtăși experiențe în folosul tuturor participanților la „Tall Ships Atlantic Challenge 2009” și la celelalte activități viitoare.

Maior medic Laurențiu URSACHE

Plecarea din Bermuda

După zilele de staționare în renumită insulă răsărită în Atlantic ca și un avanpost de odihnă binemeritat de navigatorii ce au călătorit spre coastele Americii de Nord, a urmat și momentul plecării.

Plecarea într-o nouă etapă a cursei, deși a stârnit și unele mici regrete, că ar fi fost și mai bine dacă am mai fi stat măcar o zi pe insulă, parcă a urmat firesc totuși. Gândirea logică spunea fiecăruia că trebuie să urmărim un plan, să respectăm ceva bine stabilit și pentru care optasem și ne luasem unele angajamente. Toate se reuneau în două cuvinte – îndeplinirea misiunii. Clipele, orele și zilele petrecute în Bermuda vor mai alimenta, cu siguranță, multe povestiri pentru cei dragi la întoarcerea acasă.

Acum după ce nava s-a avântat într-o nouă etapă de marș pot să-mi exprim, încă la cald, impresia despre ceea ce s-a petrecut în dimineața plecării și în orele ce au urmat startului în cursă.

Navele din apropierea noastră au început să fie manevrate una câte una, de către remorchere pentru a fi duse pe șenalul navigabil. Așa a plecat întâi nava braziliană *Cisne Branco*, aflată în pupa noastră, dar la un mol mai spre larg, apoi

nava *Kruzenstern*. Saluturi cu fluierul, cu salve de tun și cu sirenele, totul sub privirile celor veniți să asiste la spectacol.

Tensiunea la bord creștea puțin câte puțin mai ales în rândul tinerilor cadeți. A început manevra și velierul aparținând Gărzii de coastă americane, nava soră a lui *Mircea*, *Eagle* și cu care pe timpul staționării în Hamilton s-au aflat cred cel mai aproape una de cealaltă decât pe întreaga lor septuagenară existență. Parămele de legare la cheu cele de la prova ale lui *Mircea* s-au intersectat cu cele de pupa ale lui *Eagle*, iar arborele Bompres de la *Mircea* aproape atingea pupa lui *Eagle*.

Tensiunea ce se simțea acumulată s-a eliberat prin strigăte de bucurie atunci când din pozițiile unde se aflau cadeții au auzit glasul comandantului care a ordonat prin stație: „La front pe vergi”, pregătirea pentru lucru în arboradă, „Șefii de far execuți prezența și raportați când sunteți gata de manevră” – „se vor întinde velele strai inferioare și focurile doi și patru, manevrele prova și pupa gata de manevră”.

Strigătele de bucurie au pornit știind că urmează să ofere un spectacol pentru care s-au antrenat, au tremurat și și-au împins teama dincolo de limite, spectacol de măiestrie și curaj ce este reprezentativ pentru nava școală *Mircea* oriunde s-ar afla.

Ambarcațiunile care manevrau în port în căutare de imagini cât mai exotice, au început să se apropie de noi și să ne însoțească și să nu conțină decât să immortalizeze pe camerele lor acești minunați copii – cadeți de la *Mircea*. Sunetul grav al sirenei TIFON – inconfundabil de altfel – de la nava noastră a făcut să vibreze aerul iar unii dintre spectatori chiar au tresărit.

Sunetele de răspuns pentru rămas bun de la alte nave au pornit imediat, dovadă a atenției ce era îndreptată exclusiv spre noi.

Deplasarea pe canalul dintre insule a durat cam o oră și jumătate, timp în care vântul a crescut în intensitate iar marea părea din ce în ce mai agitată. Am trecut din nou pe lângă Dockyard și am revăzut locuri ce acum nu ne mai erau străine, aveam și cu ele fiecare dintre noi câte o mică poveste.

Deși aveam vecele strai și focuri întinse s-a navigat cu motor având și pilotul la bord. După ieșirea la larg pilotul s-a debarcat iar noi am început deplasarea pe traseul stabilit pentru „Parada Velierelor”. Presiunea a scăzut brusc și la orizont au apărut nori negri de ploaie. Pe rând, velierele și-au desfășurat și și-au întins velele, dar deja la o distanță destul de mare pentru a mai putea fi văzute de pe țarm. Fiecare căuta să ocupe o poziție cât mai bună față de poarta de start.

Un elicopter a survolat raionul și cred că a surprins majoritatea momentelor spectaculoase oferite fără restricții. A urmat urcarea din nou în arboradă pentru desfășurarea velilor și întinderea lor. Vântul s-a intensificat mult și a adus spre noi o ploaie pe care nu aveam cum să o evităm și care ne-a surprins exact la desfășurarea velilor și coborârea din arboradă. Stropii mari au biciuit fețele și brațele încordate pe sarturile navei. A durat cât să ude tot și numai cât s-a lucrat în arboradă.

Activitățile următoare au decurs firesc, s-au întins velele și s-a brațat al babord. Vântul sufla din direcția generală sud.

Un fapt pe care era să îl trec cu vederea: la bordul *N.S. Mircea*, s-a îmbarcat domnul Mike Bowles, ce va

îndeplini misiunea de ofițer de comunicații pentru centrul de control al cursei în etapa Hamilton – Charleston. Așadar o nouă misiune în premieră pentru *N.S. Mircea* care a devenit astfel gazdă pentru centrul de control și comunicații cu Sailing Training Internațional din U.K. Acum domnul Mike este noul meu coleg de cabină la „Apartamentul din babord”.

La bord se execută pregătire și activitățile planificate. Navigăm cu 6-7 noduri în direcția 260-265 de grade adică avem prova pe Charleston. Pe radar nu avem nici o altă navă, navigăm independent. Sper într-o mini traversadă lină...

Căpitan-comandor **Liviu NISTOR**

Charleston - prima mea experiență americană

„Orice lucru este greu înainte să fie ușor”... și așa am trecut de prima jumătate a marșului. În tot acest timp am avut cursuri, am susținut teste, am deprins practici marinărești, am navigat pe mări, prin strâmțori, am traversat Atlanticul și am ajuns în „Lumea Nouă”: America. Aici am acostat într-un oraș mai aparte așa spune, Charleston.

Un orașel american de provincie, aflat pe coasta de Sud-Est a Statelor Unite ale Americii, în statul Carolina de Sud cu case mari și străzi nu foarte largi, cu oameni binevoitori care îți întind o mână de ajutor oricând ai nevoie. Este un oraș liniștit în care lumea își duce viața de zi cu zi în armonie, exact ca în acele seriale difuzate la televizor duminica dimineață.

În Charleston am găsit o fostă bază navală a Marinei SUA în care am

văzut, pe lângă submarinul *La Mahor* și reconstituirea unei baze militare din Vietnam, un port-avion dezafectat din al II-lea Razboi Mondial, transformat într-un muzeu și restaurant special, având la bord, pe punte, ca armament specific douăzeci și unu de avioane, de diferite tipuri, cum numai prin filme văzusem până atunci.

În acest port au sosit la bord doi studenți de anul I la Academia Navală din Tuzla (Turcia), care vor parcurge alături de noi practica marinărească specifică în drumul spre Constanța. Am fost plăcut impresionat de poveștile și explicațiile acestora vis-a-vis de sistemul lor de instruire și despre flota deținută de Turcia, de perspectivele lor probabile în cariera militară. S-au dovedit a fi foarte entuziasmați să participe cu noi la manevrele de pe punte, ba chiar și-au exprimat dorința de a urca cu noi în arborada până la cea mai înaltă vergă.

Dorința li s-a împlinit foarte repede, după prima zi de ieșire pe mare, când după un instructaj teimeinic dublat de demonstrația făcută de doi cadeți români, au urcat pe sarturile arborelui prova.

Unul dintre ei a reușit să-și strunească teama și a ajuns la cea mai înaltă platformă de pe arbore, respectiv la crucetă. Cel de-al doilea s-a mulțumit să urce doar până la gabie, platforma situată la un nivel mai jos pe arbore, acuzând rău de înălțime.

Vizitatorii americani au apreciat în mod deosebit faptul că am fost singura navă ce am pus la dispoziția lor ghizi si s-au dovedit a fi foarte curioși în ceea ce privește nava noastră, numărul de cadeți și al echipajului, istoria acesteia precum și care sunt atribuțiunile noastre pe navă. Numărul total al vizitatorilor a fost într-adevăr mare, peste 5000 în cele

trei zile de vizită. Una dintre cele mai frecvente întrebări adresate a fost „*Cine este Mircea?*”. Am răspuns documentat, împărțind acestor oameni puțin din istoria noastră, unii dintre ei auzind pentru întâia oară de România. Zilele petrecute în Charleston pot fi încadrate cu ușurință în categoria „experiențe deosebite ce se doresc a fi repetate”.

Student caporal **Tiberiu MOSOIU**

N.S. Mircea în Boston...

Învăluit în ceață și în mister, Bostonul își face simțită prezența prin zgometele avioanelor ce neconțin vin și pleacă de pe aeroportul înconjurat pe trei laturi de ape.

După zece zile în care nu am văzut altceva decât întinderea de apă, câțiva delfini și câteva nave concurente, ne-am trezit de dimineață într-o ceață densă și mai puțin obișnuită, după cum era să aflăm chiar de la localnici. În timp ce înaintam spre coastă ceața se transforma în picături fine de apă.

Pe toată perioada staționării în port, nava școală *Mircea* a fost deschisă pentru vizite publicului curios și doritor de a cunoaște cât mai multe despre navă, echipaj sau despre marșul de până acum. Curiozitatea a fost cu atât mai mare, prin faptul că nu în fiecare zi trei din cele cinci nave „surori” construite în Hamburg în deceniul patru al secolului trecut puteau fi regăsite în același port. Astfel pe lângă *N.S. Mircea* (România) și *Eagle* (S.U.A.), care abia încheiaseră etapa cu numărul patru din Tall Ships Atlantic, s-a alăturat și velierul *Sagres* (Portugalia). Dar ca orice surori, aceste veliere au ceva unic fiecare, așa cum velele *Sagres*-ului flutură în vânt crucea malteza, *Eagle* are piturate însemnele U.S. Cost Guard, așa și *N.S. Mircea* taie valurile cu impunătoarea figură a Domnitorului *Mircea* cel Bătrân sub bompres.

Marile bulevarde erau scăldate într-un amalgam cărămiziu dat de clădiri cu verdele datorat numeroaselor spații

La puntea centru se pregătesc materialele pentru lucrările de matelotaj, 2007

verzi și a pomilor ce ofereau umbră trecătorilor. Două din parcurile orașului, Boston Common și Boston Public Garden erau bine amenajate și îngrijite, astfel că, pe lângă vasele spații verzi ce serveau pentru relaxare și odihna alergătorilor și trecătorilor, am observat și numeroase terenuri de baseball și de tenis de câmp.

Pe Faneuil Hall am fost pentru a vedea și chiar pentru a cumpăra câteva din multitudinea de suveniruri aflate aici, dar și pentru a ne deplasa la petrecerea oferită de organizatori pentru echipaje și cadeți. Acolo, mai exact în pub-ul „Cheers” (vestit prin serialul ce s-a turnat în acel local) am avut ocazia să văd în acțiune pe ecrane imense echipa „RED SOX” și fanii săi.

La tot pasul, în zonele cu magazine am întâlnit, expuse pentru vânzare, diferite obiecte inscripționate cu denumirile specifice și care fac faima orașului cum ar fi Boston University, Harvard University, Massachusetts Institute of Tehnology, Fresh Food și de ce să omitem „RED SOX” echipa de baseball etc.

Salutul cadetilor pe vergi la revenirea din marșul de instrucție efectuat în anul 2007.

Foto: Ștefan Dînu

Foto: Bogdan Dînu

Ultima seară petrecută la Boston a fost seara desfășurării unei serate, cu organizarea unei mici licitații de obiecte donate și a unui cocktail la bordul velierului canadian *Concordia*. S-au făcut auzite astfel acordurile „Rapsodie române” a lui George Enescu pe care un grup de gimnastică ritmică pregătit de doamna Smaranda Moisesescu a prezentat un moment superb de dans. Grupul vocal ad-hoc al *N.S. Mircea*, din care și eu am făcut parte, echipat în ținuta panama cu tunică, a încântat și a lăsat o frumoasă impresie în mintea și în inimile tuturor celor aflați la bord sau pe dană și care au ascultat cele două cântece marinărești prezentate.

Mândrii de ceea ce realizasem am revenit la navă nu înainte de a mai urmări și spectacolele oferite de alte echipaje.

Elev fruntaș **Vasile MELINTE**

Am acostat la Boston și nu am omis New York-ul

După nouă zile de marș între clasicul Charleston și europeanul Boston, în dimineața de 7 iulie 2009, carturile de serviciu au identificat în zare primele repere de navigație costieră, iar în fața noastră se lăsa descoperit al doilea port american al marșului, Boston.

Cu velele în strângători, dirijat de remorchere, nava școală *Mircea* se alătură celorlalte nave participante la Tall Ships Atlantic Challenge, pentru a lua parte la sărbătoarea locală, „Sail Boston 2009”.

Cuvintele de laudă și apreciere la adresa echipajului și al navei, venind chiar și de la celelalte echipaje m-au făcut să mă simt mândră.

În ciuda temperaturilor scăzute și a ploii care nu a conținut vreme de două zile, am profitat din plin de zilele petrecute în port pentru vizitarea atracțiilor turistice

Foto: Bogdan Dnu

Pregătiri pentru intrarea în portul Novorossisk, în timpul marșului din 2006

Foto: Liviu Niștor

Manevra pupa la manevră, la intrarea în portul Boston.

ale orașului. Ca într-un joc de lego se ridicau înaintea ta clădiri impozante și, cu cât înaintai, te simțeai din ce în ce mai mic. Ascunse în spatele acestui labirint stau, mai puțin vizibile, recunoscutele universități Boston, Harvard și MIT fiecare cu un campus impresionant și o istorie clădită de sutele de intelectuali, savanți, profesori și ingineri de renume mondial.

Din mijlocul tuturor clădirilor se ridică asemenea unui uriaș, Prudential, cea mai înaltă clădire a orașului, care îți oferă o priveliște asupra întregului areal, de la terasa ultimului etaj. La bază, într-o intersecție de diezuri, se pierd străzile umbrite de spectaculoasele zgărie – nori.

Când simți că parcă ai văzut totul, te gândești că nu poți fi mândru că ai fost în America, dar mai ales pe coasta de Est, dacă nu ai vizitat sau nu ai ajuns în apropiere de Statuia Libertății. Așa că, mult apreciatul New York, acest oraș metropolă,

fabulos prin tot ceea ce reprezintă, a fost o țintă pe care eu și ceilalți colegi am vrut să o atingem.

Vizitarea orașului, plimbarea pe Brooklyn Bridge, Broadway sau Fifth Avenue, identificarea scenelor de filmare a diferitelor filme, ne-au ajutat să facem de neuitat o altă zi a staționării în porturi de-a lungul acestui nemaipomenit marș de instrucție.

În ceea ce privește viața de zi cu zi, după un sumar „sondaj de opinie” în rândul celor cu care am intrat în contact, Bostonul se numără printre preferințele celor care ar dori să se stabilească pentru totdeauna într-un oraș american, cu multe locuri de recreere și o climă foarte plăcută.

Sper și eu ca în viitorul nu foarte îndepărtat să pot reveni și să vizitez mai pe-ndelete unele state ale acestei țări – continent.

Student caporal **Anca GHIDIRIM**

Înapoi acasă

S-a dat semnalul „*Pregătirea navei pentru marș!*”... Ne aflăm pe picior de plecare din Portul Boston. Mulțimea aflată pe cheu se mărește din minut în minut și este alcătuită, se pare, din români stabiliți în America, în diferite state, cât și din cetățeni americani care au vizitat nava și au rămas plăcut impresionați de tratamentul de care au avut parte la bordul navei.

Odată cu desprinderea de la cheu, observ membrii comunității române cum varsă lacrimi de dor deoarece nava școală *Mircea*, echipajul său, bucată desprinsă din România le-a trezit sentimentul de bine, de acasă, de care acum trebuie iarăși să se despartă...

Plecați din Boston, ne îndreptăm spre casă. Echipajul, atât cel permanent cât și cel temporar, a devenit un grup compact, în urma nenumăratelor experiențe trăite pe parcursul primei traversade a Oceanului Atlantic. Toate cunoștințele acumulate ne-au transformat în veritabili marinari, dând dovadă de colegialitate, fair-play și responsabilitate. Dacă la plecarea din Tenerife, priveam cu scepticism perioada de 26 de zile izolați de uscat, la întoarcere am abordat traversada cu profesionalism și încredere în forțele proprii.

După 17 zile de marș în care am parcurs o mare distanță navigând cu vele 14 zile și cu un record de aproximativ 230 mile/24 de ore, am ajuns în Portul Ponta Del Gada, aflat pe insula Sao Miguel, în Insulele Azore. Aparținând Portugaliei, modestul oraș se remarcă prin numărul mare de biserici, dimensiunile mici și mijloicii ale clădirilor personalizate cu ornamente de gresie sau faianță, oarecum aflate în contradicție cu mărimea celor din „Imperiul American”.

La începutul marșului, ideea că vizitez America mă făcea să scot din peisaj celelalte porturi, dar acum, la întoarcere, realizez că fiecare loc în care am poposit mi-a dat stări de spirit distincte și nu aş putea aprecia cu exactitate în care dintre acestea m-am simțit cel mai bine.

Student caporal **Cristian GEORGHE**

Hai cu mine!

Uite cum am ajuns și noi asemenea lui Traian Brad de la Poplaca să trecem „*Apa cea mare*” – oceanul și să ne vedem în America - țara tuturor posibilităților, ori pământul făgăduinței, de nici nu știu cum să-mi mai zici. Nici nu speram vreodată că îmi vor obosi picioarele pe trotuarele din Boston sau New York.

Dar nu despre asta vreau să vorbesc, ci despre șansa unică de a fi student al Academiei Navale „*Mircea cel Bătrân*” din Constanța. Aceasta instituție de învățământ deține o programă ce include practica de specialitate obligatorie la bordul velierului școală *Mircea*. Dacă studenții infanteriști se laudă cu Crîntul, aviatorii

Foto: Liviu Niștor

Echipa STI prezintă activitățile din timpul escalei în Bermuda.

Foto: Liviu Niștor

Aspecte de la concursul pe teme de cunoștințe generale.

Activități logistice în portul Hamilton, Bermuda.

Foto: Liviu Niștor

brașoveni brăzdează cerul României, noi, marinarii de la țărmul Mării Negre ne lăudăm că putem vedea în fiecare zi a practicii un nou și necunoscut orizont, tot timpul un alt φ (latitudine) și un alt λ (longitudine). Este un lucru deosebit să treci prin atâtea mări și țări cu *Mircea*, să te bucuri când ai vânt bun și mare liniștită, când vezi burta velor umflată și gata să plesnească sub forța naturii, să te întristezi când vântul cade și plutești uneori în voia curentului ori să trăiești emoțiile unei furtuni pe ocean. Toate acestea te fac să crezi că zeul Neptun nu ar mai fi doar o creație a imaginației antice. A fost plăsmuit de marinari pentru marinari și tot timpul va fi cu noi.

Acest periplu al nostru pe apele lumii se numește în termeni oficiali „*marș de instrucție*”. Lucrul pe hartă, materii de specialitate marinărească și nu numai sunt parcă mai ușor deprinse de tinerii studenți marinari într-un decor ce nu aduce deloc cu o sală de curs obișnuită. Este cazarma trei – în glumă numită „*cazarma 3*

brazii” - locul în care servim masa, învățăm, studiem și ne pregătim să fim buni ofițeri ai Forțelor Navale Române.

Deși în ultimii ani tinerii absolvenți de liceu și în special cei de la liceele militare nu au mai fost prea interesați în urma cursurilor Academiei Navale „*Mircea cel Bătrân*”, sunt sigur că după ce vor citi aceste rânduri, măcar unii se vor reorienta. Și pentru aceasta aduc un argument foarte interesant: una este să studiezi, de exemplu: cursul *Electromecanică* într-o sala de curs a unei universități oarecare, și alta e să faci același lucru purtat de valuri pe coastele Insulelor Bermude. Și să știi că nu m-a furat peisajul!!! Asta e șansă. Iar dacă e să fac reclamă în acest fel unei instituții de învățământ superior, precum Academia Navală „*Mircea cel Bătrân*” din Constanța, o fac cu plăcere, bucuros că și eu am avut șansa aceasta, de a scrie o frumoasă pagină în istoria învățământului militar de marină românesc prin participarea la unul dintre cele mai lungi, frumoase și de ce nu solicitante marșuri de instrucție ale navei școală *Mircea*.

Student caporal **Cristi VELICU**

Vizita oficialităților consulare române la bordul N.S. *Mircea* în portul Melilla.

Defilarea cadetilor în orașul Melilla.

Căpitan-comandorul Gabriel Moise, comandantul N.S. *Mircea* primind placheta orașului Melilla.

Escala navei școală *Mircea* în portul Melilla nu a trecut neobservată de presa locală.

În drum spre Ponta Delgada

Joi, 16 iulie, studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au susținut un nou examen, de această dată la „Teoria sistemelor de reglaj automat”. Către orele prânzului vântul a început să crească în intensitate și să își schimbe direcția din care bătea, devenind favorabil pentru navigația cu vele. Astfel, comandantul navei a hotărât ca la terminarea examenului să desfășoare velele și să navigăm din nou cu forța vântului.

După doar două zile, a venit rândul elevilor să retrăiască emoțiile inevitabile susținerii unei verificări la disciplina „Pregătire marinărească”.

Luni, 20 iulie, comandantul marșului, comandorul dr. Corneliu Bocai a ținut să

prezinte întregului echipaj câteva elemente legate de sărbătorirea Sfântului proroc Ilie, să-i felicite pe cei de la bord care poartă acest nume, precum și pe membrii familiilor acestora. În cadrul prezentării a fost subliniat și faptul că acest sfânt este patronul spiritual al aviatorilor militari, aceștia serbându-și ziua armei. A urmat apoi slujba religioasă oficiată de preotul militar Dumitriu Torino.

Cerul a fost senin pe perioada nopții și încărcat de stele, ceea ce a favorizat executarea de măsurători la stele și determinarea elementelor necesare navigației astronomice pentru studenții de la navigație. Ne-am apropiat de Ponta Delgada cu 650 mile marine, parcurse exclusiv cu ajutorul velor.

Căpitan-comandor **Liviu NISTOR**

Experiențe inedite

Nu aș putea spune că este ca într-un poem, însă experiența de pe nava școală *Mircea* este cu siguranță una unică. Dinamismul lucrului în arboradă și sentimentul ciudat pe care ți-l dau velele atunci când le vezi pentru prima oară întinse și, totodată observi puterea vântului exploatată cu toată maiestria, îți provoacă fiori.

Condițiile neobișnuite de trai și impactul pe care l-am avut cu marea te fac într-adevăr să înțelegi ceea ce înseamnă meseria de marinar, fapt pentru care echipajul bricului *Mircea* – așa cum este numit în limbajul curent – a reușit într-un timp relativ scurt să facă din noi veritabili marinari.

Datorită aglomerației din cazarmă și a nevoii de a fi gata permanent pentru lucrul în arboradă, am reușit cu toții să dezvoltăm un spirit de echipă și de camaraderie cum eu personal nu am crezut că este posibil. Serviciile, carturile pe succesiunea lor de metronom și tăria de caracter a comandanților noștri ne-au insuflat un simț al răspunderii diferit față

de ceea ce cunoșteam. Încet, încet, port după port, prestigiul navei școală *Mircea* ne-a cuprins și ne-a uimit chiar și pe noi, când am observat atâția localnici, dar și conaționali care așteptau venirea noastră și vroiau să afle cât mai multe detalii despre nava noastră.

În fiecare țară, în fiecare port în care am oprit, sute de conaționali, români de toate vârstele au pășit mândri pe tărâm românesc. Iar noi, cu fiecare vizitator care pășea sau admira frumoasa noastră navă, deveneam tot mai mândri, mândri de a fi români.

În scurt timp va fi nevoie să ne luăm rămas bun de la *Mircea*. Cu toate acestea sunt sigur că ne vom întoarce acasă altfel de oameni, mai buni, mai tari, mai iscușiți, ne vom întoarce acasă ... marinari.

Student caporal **Teodor LAZAR**

Escala în portul Melilla

Nava școala *Mircea* a acostat în portul autonom spaniol Melilla, vineri, 7 august. Acesta este a opta escală după porturile Catania, Cadiz, Tenerife, Hamilton, Charleston, Boston și Ponta Delgada ce fac parte din planul marșului de instruire practică pe care nava școală *Mircea* îl execută din data de 12 aprilie.

Velierele românești a efectuat acostarea în portul Melilla cu echipajul desfășurat pe vergi, moment de mare admirație din partea celor ce ne așteptau. Au fost prezenți la sosirea consulului general al României în Spania, doamna Monica Știrbu, ministrul provincial de cultură al orașului Melilla, doamna Simi Chocron Chocron și comandantul capitaniei portului Melilla, comandorul Francisco Javier Lopez Alemany.

Pentru comanda navei au fost programate întâlniri la Președintele Consiliului local al orașului Melilla și la comandantul militar al zonei autonome la forul „TERCIO GRAN CAPITAN DE LA LEGION”, iar pentru cadrele și cadetii navei s-au organizat excursii pentru vizitarea obiectivelor istorice și turistice din zonă.

Citirea mesajelor primite de Ziua Marinei Române de la șefii SMG și SMFN.

Ceremonial religios de Ziua Marinei Române 2009.

În zilele de staționare nava școală *Mircea* a fost deschisă pentru vizitare publicului doritor, numărul acestora fiind însemnat.

Pe data de 10 august, *Mircea* a ridicat ancora din portul de escală Melilla cu destinația Constanța. Odată ajunși acasă putem spune că misiunea a luat sfârșit, dovadă încă o dată că actualii și viitorii marinari militari români sunt capabili să-și îndeplinească cu demnitate și onoare misiunile oriunde în lume.

Căpitan-comandor **Liviu NISTOR**

Ziua Marinei Române

Dimineața zilei de 15 august 2009 a debutat la bordul navei școală *Mircea* cu o festivitate dedicată sărbătoririi Zilei Marinei și a Adormirii Maicii Domnului. După primirea raportului de către comandantul marșului, comandorul dr. Corneliu Bocai i-a felicitat pe cei 11 membri ai echipajului care poartă numele de Maria, Marian sau derivate ale acestora.

Festivitatea a continuat cu citirea mesajelor de felicitare primite din țară – mesajul șefului Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, al șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, al comandantului Academiei Navale, *Mircea cel Bătrân*, comandorul Dan Hăulică și al comandantului Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”, comandorul Marian Bardan. Mesajele au fost primite cu bucurie și emoție de către echipaj conținutul acestora fiind unul deosebit, ce a mers la sufletul fiecăruia dintre noi, făcându-ne să ne simțim mai mândri de faptul că suntem marinari.

Apoi au fost prezentate câteva repere istorice din evoluția marinei militare, precum și perspectivele pe termen mediu privind înzestrarea Forțelor Navale Române. A urmat slujba religioasă oficiată de preotul militar Dumitriu Torino.

Festivitatea de premiere a câștigătorilor concursului cu tema „Cunoașterea F.N. – 4”, concurs organizat pe data de 13 august și fotografia de grup a temerarilor de la bordul lui *Mircea* au întregit o zi de sărbătoare.

Mai sunt doar câteva zile până la revenirea noastră acasă, dar această ultimă săptămână are și ea o încălțare destul de mare, urmând ca examinările din cadrul Colocviului de stagiu și respectiv practică să fie în prim planul activităților de la bord pe datele de 21 și 22 august.

Căpitan-comandor **Liviu NISTOR**

O nouă luptă

Așa cum o construcție reușită necesită efort, sudoare și sacrificii, desăvârșirea unui om necesită învingerea forțelor potrivnice pe care le întâmpină în itinerariul său de împlinire. Pentru mine, o treaptă a acestui drum inițiat o reprezintă marșul de instrucție cu nava școală *Mircea*...

În următoarele rânduri voi încerca să explic câteva aspecte ale formării mele pe tot parcursul stagiului de practică. Dar o să extind puțin ideea și nu o să mă limitez la a scrie doar despre faptul că am învățat lucruri noi în domeniul practicii marinărești. O să mă raportez la o altă realitate de care toți suntem conștienți însă despre care vorbim foarte puțin unii cu ceilalți. Voi scrie despre viața contemplativă, despre interiorul nostru, despre formarea noastră psihică, despre dezvoltarea noastră în domeniul lumii ideilor... Nu numai despre cum am învățat să dirijăm nava, ci și cum am învățat să dirijăm gândurile astfel încât să rezolvăm cu ușurință problemele ce vor apărea în meseria noastră și nu numai.

Am fost aruncat în lupta cu misterul exact când dușmanul era mai aprig. Spun asta pentru că, acum patru luni, la plecarea, un aliat al necunoscutului - Marea Neagră - a încercat să mă intimideze, să mă dezarmeze, astfel că s-a dezlănțuit, provocând ravagii în stomacul meu neobișnuit cu ruli și tangajul. Slăbit după această grea încăierare, am fost tentat să gândesc că va fi un război mult mai dificil, că am subestimat inamicul. Însă aliații mei de bază - curiozitatea, speranța și încrederea în mine însumi - m-au sfătuit să îndepărtăm temerile și să aștept următoarele provocări cu optimism, ba chiar cu nerăbdare.

Au urmat bătlăii zilnice... Cursuri, lucru în arboradă, carturi interminabile, dar eu nu făceam altceva decât să mă bucur... Mă bucuram de fiecare dată când necunoscutul ataca... Mă bucuram de fiecare noutate ce o aducea cu sine, mă bucuram de tot ceea ce îl reprezintă... Însă misterul nu s-a dat bătut, ci a pus la cale noi tactici care mai de care mai mărsave...

Odată cu trecerea timpului, și-a creat arme invizibile, s-a strecurat în gândurile mele intime și m-a atacat în momentele de singurătate, când credea că sunt cel mai vulnerabil... Astfel a adoptat un truc perid numit șantaj emoțional... S-a camuflat în persoanele dragi și mi-a dat o lovitură grea, provocându-mi o fisură adâncă în scutul sentimental, dorul de casă revărsându-se asupra ființei mele cu o putere incredibilă... Treptat, această durere începută să se manifeste și în timpul activităților zilnice, viața la bordul navei devenise parcă monotonă...

Era nevoie de cecetare, de descoperirea unor noi tehnici de luptă Astfel am trimis soldații-neuroni cei mai iscușiți în arta de a gândi să fure informații de pe teritoriul inamicului, i-am direcționat exact în mijlocul necunoscutului. Am găsit acolo cea mai puternică nealță pe care am ignorat-o mult timp – voința! Voința era capabilă de orice... Voința mi-a spus că pot să transform totul cu ajutorul ei, mi-a spus că tot acest război a fost, de fapt, inexistent...

Plecând de la această premisă, încerc în prezent, odată cu întoarcerea acasă, să demonstrez că misterul îmi e de fapt prieten, că trebuie să-mi pun întrebări chiar dacă răspunsuri doare, că trebuie să colaborez cu necunoscutul, să-l caut neîncetat cu mintea, să-l accept ca parte integrantă a vieții pentru că odată cu el apare și satisfacția cunoașterii, a înțelegerii, a împlinirii de moment.

Ajung în România având convingerea că am mai urcat o treaptă pe scara devenirii personale, sigur pe informațiile și deprinderile acumulate, deschis spre orice alte concepte noi, așteptând cu sufletul la gură imprevizibilul zilei de mâine.

Student caporal **Sergiu RUJAN**

Ochiul Flotei

▲ 3 septembrie 2008, Oceanul Atlantic, *N.S. Mircea*.

Instantaneu din timpul antrenamentului cadeților pe vergi, în timpul marșului de instrucție și reprezentare al *N.S. Mircea*.

Foto: Bogdan DINU

◀ 12 iulie 2007, Spania, Barcelona, *N.S. Mircea*.

Dialog între cadetul danez Jacob Nielsen Aulberg și studenta caporal Diana Chindriș.

Foto: Bogdan DINU

▲ 4 iulie 2004, Baltimore, SUA, *N.S. Mircea*.

Nava școală *Mircea* în timpul celei de-a doua traversade a Atlanticului. Escală în portul Baltimore, SUA.

Foto: Leonard MOCANU

► 19 septembrie 2008, Portul Constanța.

Bucuria revederii familiei la întoarcerea din marșul de instrucție și reprezentare al *N.S. Mircea*.

Foto: Ștefan CIOCAN

**Nava Școală *Mircea*
în timpul paradei velierelor
de la Alicante, iulie 2007**

Nava Școală *Mircea*
la Ziua Marinei, Constanța 2006

